

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 K 010512 21 K 2
Zenica, 01.02.2022.g.

U IME FEDERACIJE BOSNE i HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudije Ismar Jukić, kao predsjednika vijeća, te sudija Ranke Baškarad i Srećka Kokora, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Jasne Pranjić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Željko Marić, zbog krivičnog djela *Ratni zločin protiv civilnog stanovništva* iz člana 142.st.1. u vezi sa članom 30.st.2. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ¹, kojeg brane branitelji po izboru Davor Martinović, odvjetnik iz Mostara i Branka Praljak odvjetnik iz Novog Travnika, po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona broj: T04 0 KTRZ 0037516 19 od 25.03.2019.g. potvrđene od strane ovog suda pod brojem 04 0 K 010512 19 Kps 2 dana 27.03.2019.g. nakon održanog usmenog, javnog i glavnog pretresa, održanog u prisustvu Kantonalnog tužitelja Delić Redže, optuženog i njegovih branitelja, dana 01.02.2022.g. donio i javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi Marić Željko, zv. "Nindža", sin F. i majke M., rođene M., rođen .....g. u mjestu B., općina K., nastanjen u mjestu ....., po narodnosti ..., državljanin .... i ..., JMBG ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju trgovac, zaposlen ..., oženjen, otac šestoro djece, slabog imovnog stanja, vojsku služio u ..., ima čin zastavnika, odlikovan, vodi se u vojnoj evidenciji općine ..., do sada neosuđivan,

Na osnovu člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH².

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

Za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini na području općine Vareš, između Hrvatskog vijeća obrane s jedne i Armije Republike Bosne i Hercegovine s druge strane, u toku mjeseca oktobra 1993.g., kao pripadnik VII bojne Vojne policije Vitez, Hrvatskog vijeća obrane, postupao protivno pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3.st.1. tačka a) i tačka c) Ženevske konvencije o zaštiti civilnog stanovništva za vrijeme rata od 12.08.1949.g., tako što je mučio u cilju iznuđivanja priznanja i informacija zatočena civilna lica bošnjačke nacionalnosti, L. H., L. R., L. M., L. A., L. E. i L. J., nanoseći im veliku fizičku i psihičku bol i nečovječno postupao prema civilnim licima bošnjačke nacionalnosti S. V. i S. S., usljed čega su trpili jaku fizičku i psihičku bol i patnju, pa je tako:

1. U noći sa 22/23.10.1993.g. u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeni L. H. doveden u prostoriju za ispitivanje kojom prilikom mu je naređeno da sjedne na radijator, gdje mu je tokom ispitivanja u cilju iznuđivanja informacija o broju vojnika, rovova i naoružanja pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, zadao jedan udarac nogom obuvenom u vojničku čizmu u predjelu lica, usljed kojeg udarca je L. H. pao na pod, da bi ga potom nastavio udarati nogama u predjelu glave, lica i cijelog tijela, od kojih udaraca su L. H. izbijena četiri zuba usljed čega je trpio jake fizičke bolove u predjelu usta, očiju i glave, nakon čega je istom naredio da na karti pokaže rovove Armije Republike Bosne i Hercegovine, kojom prilikom je L. H. sa glave tekla krv po karti, zbog čega ga je uhvatio za glavu da bi mu drugi prisutni pripadnik Hrvatskog vijeća obrane stavio pištolj u usta i okinuo „na prazno“, usljed čega je L. H., nezajući da je pištolj prazan, osjećao jak strah za svoj život,

2. U noći sa 22/23.10.1993.g. u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeno invalidno lice L. R. doveden u prostoriju za ispitivanje, na način da je u rukama donio svoju protezu od noge, gdje mu je odmah zadao jedan udarac nogom obuvenom u vojničke čizme, usljed čega

¹ Krivični Zakon SFRJ ("Sl. list SFRJ" broj: 44/76, 36/77, 56/77, 34/84, 37/84,74/87, 57/89, 3/90, 38/90 i 45/90)

² Zakon o krivičnom postupku F BiH ("Sl. novine F BiH" broj: 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 i 74/20)

mu je ispala proteza iz ruku, nakon čega mu je naredio da sjedne na radijator, kojom prilikom je bio ispitivan o broju vojnika, rovova i naoružanju pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, a kada mu je L. R. rekao da ne zna ništa o tome, Marić Željko mu je u cilju iznuđivanja informacija nogom zadao udarac u predjelu glave, usljed čega je isti pao na pod, nakon čega mu je zadao više udaraca nogama u predjelu rebara i cijelog tijela, da bi potom istog ponovo podigao na radijator i tukao nogama u predjelu glave, usljed čega je L. R. zadobio povrede u vidu modrica i podljeva u predjelu glave i rebara, zbog čega je trpio jake fizičke i psihičke bolove i patnje,

3. U noći sa 22/23.10.1993.g., u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeni L. M. doveden u prostoriju za ispitivanje, gdje mu je tokom ispitivanja u cilju iznuđivanja informacija o broju vojnika, rovova i naoružanja pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, zadao više udaraca nogama obuvenim u vojničke čizme i šakama u predjelu glave i cijelog tijela, od kojih udaraca je L. M. pao na pod, da bi ga potom nastavio udarati nogama po cijelom tijelu, usljed čega je L. M. izvršio veliku nuždu i trpio jaku fizičku i psihičku bol i patnju,

4. U noći sa 22/23.10.1993.g., u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeni L. A. doveden u prostoriju za ispitivanje gdje mu je tokom ispitivanja u cilju iznuđivanja informacija o broju vojnika, rovova i naoružanja pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, optuženi naredio da stane ispred njega i da se brani od njegovih udaraca, a što L. A. zbog situacije u kojoj se nalazio nije smio učiniti, nakon čega mu je zadao jedan udarac nogom obuvenom u vojničke čizme u predjelu lica od kojeg udarca je L. A. probio vrata pored koji je stajao i pao na pod u drugu prostoriju, da bi ga potom optuženi podigao i nastavio udarati u predjelu glave i cijelog tijela, od kojih udaraca je L. A. zadobio povrede u vidu nagnječenja i modrica u predjelu lica, nakon čega je u istu prostoriju doveden zatočenik L. E. koji je u toku ispitivanja dao drugačije odgovore od A., da bi im Marić Željko zajedno sa drugim prisutnim vojnicima Hrvatskog vijeća obrane zadao više udaraca nogama i rukama u predjelu glave i cijelog tijela, od kojih udaraca je L. A. zadobio povrede u vidu oteklina u predjelu usta zbog čega nije mogao govoriti, da bi ga potom natjerali da pjeva hrvatsku himnu, usljed čega je L. A. trpio jaku fizičku i psihičku bol i patnju,

5. U noći sa 22/23.10.1993.g., u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeni L. E. doveden u prostoriju za ispitivanje kojom prilikom mu je naređeno da sjedne na radijator, gdje mu je tokom ispitivanja u cilju iznuđivanja informacija o broju vojnika, rovova i naoružanja pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, zadao jedan udarac nogom obuvenom u vojničku čizmu u predjelu lica od kojeg udarca je L. E. glavom udario u zid, da bi mu potom zadao jedan udarac nogom u predjelu vrata, a nakon toga zadao više udaraca nogom u predjelu glave i tijela, od kojih udaraca je L. E. svaki put udarao glavom u zid, usljed čega zadbio povrede u vidu razbijenog nosa i usta, zbog čega je trpio jaku fizičku i psihičku bol i patnju,

6. U noći sa 22/23.10.1993.g., u zgradi Vojne policije Hrvatskog vijeća obrane Vareš, nakon što je zatočeni L. J. doveden u prostoriju za ispitivanje kojom prilikom mu je naređeno da sjedne na radijator, gdje mu je tokom ispitivanja u cilju iznuđivanja informacija o broju vojnika, rovova i naoružanja pripadnika Armije Republike Bosne i Hercegovine na području Stupnog Dola, zadao jedan udarac šakom u predjelu glave, da bi mu potom zadao više udaraca nogama i rukama u predjelu glave i cijelog tijela, od kojih udaraca je L. J. zadobio povrede u vidu preloma vilice i rebara, nakon čega mu je optuženi stavio pištolj u usta i okidao „na prazno“, usljed čega je L. J., obzirom da nije znao da je pištolj prazan, zbog situacije u kojoj se nalazio osjećao jak strah za svoj život,

7. Neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca oktobra 1993.g., ispred zgrade u Ulici ... u Varešu, prilikom prisilnog odvođenja oštećenih S. V. i S. S. u zatočenički objekat – fiskulturnu salu Srednjoškolskog centra u Varešu, nakon što je oštećenog S. V. natjerao da pojede džepni klandar sa oslikanim ljljanima, pri tome vrijeđajući ga na nacionalnoj osnovi, da bi mu potom rukama zadao više udaraca u predjelu glave, od kojih udaraca je V. zadobio povrede u vidu ograbotina, a kada je oštećeni S. S. stao ispred svog oca V. u namjeri da ga zaštiti od udaraca, istom zadao više udaraca rukama u predjelu glave, usljed čega su S. V. i S. S. trpili jaku fizičku i psihičku bol i patnju,

dakle, u vrijeme rata i oružanog sukoba, kršeći norme međunarodnog prava, kao pripadnik VII Bojne Vojne policije Vitez, Hrvatskog vijeća obrane, mučio civilna lica bošnjačke nacionalnosti L. H., L. R., L. M., L. A., L. E. i L. J., u cilju iznuđivanja priznanja i informacija i nečovječno postupao prema civilnim licima S. V. i S. S.,

čime bi počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.st.1. preuzetog KZ SFRJ.

Na osnovu člana 203.st.1. ZKP-a FBiH optuženi se oslobađa od plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212.st.3. ZKP-a FBiH oštećeni L. H., L. R., L. M., L. A., L. E., L. J. i S. S. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

Objasnenje

Kantonalno tužilaštvo Zenica je optužnicom broj T04 0 KTRZ 0037516 19 od 25.03.2019.g. optužilo Željka Marića zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.st.1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, a kako je to bliže činjenično, a i pravno navedeno u optužnici. Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda bod brojem 04 0 K 010512 19 Kps 2 od 27.03.2019.g.

Na ročištu o izjašnjenju o krivnji održanom dana 26.04.2019.g. optuženi se u prisustvu svoje braniteljice izjasnio da nije kriv.

Kantonalni sud u Zenici je presudom broj 04 0 K 010512 19 K od 01.10.2020.g. optuženog Željka Marića oglosio krivim da je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.st.1. preuzetog KZ SFRJ te ga osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine.

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu je rješenjem broj 04 0 K 010512 20 Kž od 02.12.2021.g. žalbu braniteljice optuženog Željka Marića djelimično uvažio, presudu Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 19 K od 01.10.2020.g. ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Navedena presuda je ukinuta zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.1. tačka k) ZKP-a FBiH i člana 312.st.2. u vezi sa članom 296.st.2. ZKP-a FBiH.

Prvostepeni sud nije određeno odgovoreno na prigovor odbrane istaknut u pogledu fotografije broj 2. fotoalbuma od 06.07.2018.g. korištene prilikom prepoznavanja (prije svega nije odgovoreno da li postoji originalni primjerak te fotografije ili ovjerena kopija, ovjerena elektronska kopija, odnosno da li postoji dokaz da je na predmetnoj fotografiji optuženi). Prvostepeni sud je bio dužan da se o tim prigovorima određeno izjasni i navede razloge da li ih smatra prihvatljivim ili neprihvatljivim, pa kako tako nije postupio, usljed navedenog propusta, pobijana presuda je ostala bez razloga o odlučnim činjenicama, čime je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.1. tačka k) ZKP-a FBiH.

Prvostepeni sud pri donošenju pobijane presude, nije pravilno cijenio provedene dokaze, što se posebno odnosi na iskaze svjedoka oštećenih H. L., R. L., A. L., E. L., J. L. i M. L., a niti je neke od dokaza izvedenih na prijedlog odbrane (iskaz svjedoka K. M.), uopće cijenio, čime je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312.st.2. ZKP-a FBiH u vezi sa članom 296.st.2. istog zakona.

Dana 28.01.2022.g. održan je ponovni glavni pretres odnosno suđenje i na istom glavnom pretresu pročitana je odluka Vrhovnog suda-ukidnog rješenja, te je ponovni postupak glavnog pretresa vođen na osnovu odredbe člana 331.a) ZKP-a FBiH. Na ovom glavnom pretresu prihvaćeni su, uz saglasnost stranaka i branitelja optuženog, svi ranije izvedeni dokazi u prethodnom postupku.

Prihvaćeni su i izvedeni uvidom i čitanjem, uz saglasnost stranaka i branitelja sljedeći dokazi optužbe:

Iskazi svjedoka L. H. i L. R. sa zapisnika o glavnom pretresu od 16.09.2019.g., L. E. i L. A. sa zapisnika o glavnom pretresu od 04.10.2019.g., S. S. i L. J. sa zapisnika o glavnom pretresu od 31.10.2019.g., M. P., D. i M. B. sa zapisnika o glavnom pretresu od 26.11.2019.g.

Na osnovu odredbe člana 288.st.2. pročitani su Zapisnik o saslušanju svjedoka L. M. Uprava policije Zenica 08-04/8-5-11/19 od 15.02.2019.g. koji zbog bolesti nije mogao pristupiti sudu kao svjedok.

Pročitani su materijalni dokazi optužbe i to:

Rješenje Suda BiH, broj S1 1 K 031067 18 kv od 27.12.2018.g., Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja, objavljena u „Službenom listu R BiH“, broj 7, od 20.06.1992.g, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja, objavljena u „Službenom listu R BiH“, broj 50, od 28.12.1995.g., Odluka o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg – Bosna, od 18.11.1991.g., ERN broj 00299117, ovjerena od strane ICTY-a od 15.10.2014.g., Odluka Hrvatskog vijeća obrane općine Vareš o osnivanju općinskog zatvora u Varešu, broj 02-023-69 od 17.09.1993.g., ERN broj RR098097, ovjerena od strane MICT-a od 30.10.2018.g., Izvješće Vojne policije HVO-a Kakanj o radu Vojne policije HVO-a Kakanj za dan 18.05.1993.g., broj 38950/-3 od 19.05.1993.g., ERN broj 01513419 ovjereno od strane MICT-a od 06.09.2018.g., Izvješće Vojne policije HVO-a Kakanj IZM Vareš, o boravku u Varešu nakon povlačenja iz Kakanja, od 04.10.1993.g., ERN broj 01543542, ovjerena od strane MICT-a od 09.10.2018.g., Akt birgade HVO-a „Bobovac“ Vareš ZM Ponikve – Vareš, broj 01-692-3/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 01568808, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g., Akt Zbornog područja Vitez Hrvatskog vijeća obrane, broj 01-10-439/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078181, Borbeno izvješće brigade HVO-a „Bobovac“ Vareš ZM Ponikve – Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078182, Borbeno izvješće brigade HVO-a „Bobovac“ Vareš ZM Ponikve – Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078183 i 06078184, svi ovjereni od strane MICT-a od 06.09.2018.g., Akt Glavnog stožera OS HR H-B Rješenje problema u Varešu, broj 02-2/1-02-3147/93 od 23.10.1993.g., ERN broj 01535748, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g., Otpusnica iz Ratne bolnice Breza na ime L. (H.) M., ERN broj 04686274, ovjerena od strane MICT-a od 09.10.2018.g., Ovjerena kopija personalnog kartona časnika Marić Željka, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Ovjerena kopija matičnog kartona Vob-2 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Ovjerena kopija jediničnog kartona Vob-3 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Zapisnik o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 10.07.2018.g., prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. H., Zapisnik o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 10.07.2018.g., prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. R., Zapisnik o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g., prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. A., Zapisnik o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g., prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. E., Zapisnik o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g., prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. J., Zapisnik o prepoznavanju osoba, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 26.10.2018.g. prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka S. S., Izvod iz kaznene evidencije na ime Marić Željko, sin F., izdat od strane Policijske stanice Kakanj, od 19.02.2019.g.

U završnoj riječi Kantonalni tužitelj je izjavio da iz izvedenih dokaza u ovom postupku van svake razumne sumnje proizilazi da je optuženi Marić Željko, zvani „Nindža“ počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.st.1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona bivše SFRJ, a kako je to činjenično opisano u optužnici od 25.03.2019.g. Predlaže da sud optuženog oglasi krivim te da ga kazni u skladu sa zakonom cijeneći olakšavajuće okolnosti koje se ogledaju u tome da isti do sada nije kažnjavao, te njegovo korektno držanje u toku postupka.

Prihvaćeni su i izvedeni uvidom i čitanjem, uz saglasnost stranaka i branitelja sljedeći dokazi odbrane: Iskaz optuženog Željka Marića u svojstvu svjedoka sa zapisnika o glavnom pretresu od 28.08.2020.g. zatim iskazi svjedoka A. Š., I. M. i D. L. sa zapisnika o glavnom pretresu od 16.01.2020.g., Š. Dž., S. K. i Z. J. sa zapisnika o glavnom pretresu od 10.02.2020.g., M. B. i M. D. sa zapisnika o glavnom pretresu od 06.03.2020.g. N. M. i K. M. sa zapisnika o glavnom pretresu od 17.07.2020.g.

Pročitani su materijalni dokazi odbrane i to:

Zapisnik o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 10.7.2018.g pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Izjava svjedoka H. L. dana pred istražiteljima MKSJ 02. i 03. 11.1998. godine koja

ima broj od 00725280 do 00725290, Zapisnik o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen dana 04.09.2000.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem KI-40/00, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici u predmetu protiv optuženog D. I. C. pod brojem K-26/01, str. 91-94 nastavka glavnog pretresa od 25.03.2003.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-78/16 od 16.03.2016.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 06.07.2017. godine u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr.

Zapisnik o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 10.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen dana 16.11.2000.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Ki-40/00, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 protiv optuženog D. I. C., str. 60-64 nastavka glavnog pretresa od 10.1.2003.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-97/16 od 01.04.2016.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 21.08.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr.

Zapisnik o saslušanju svjedoka A. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 protiv optuženog D. I. C., str. 85-90 nastavka glavnog pretresa od 10.1.2003.g.,

Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Sarajevu pod brojem Ki-230/94 u predmetu protiv osumnjičenog B. J. i dr., Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen dana 19.02.2001.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Sarajevu pod brojem Ki-6/01 u predmetu protiv osumnjičenog T. P., Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen dana 07.08.2000.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Kri-91/00, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 u predmetu optuženog D. I. C., str. 38-44 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-80/16 od 17.03.2016.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 23.08.2017. godine u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr.

Zapisnik o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o saslušanju J. L. sačinjen dana 10.10.2000.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem KI 40/00, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01, str. 44- 47 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-79/16 od 16.03.2016.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 23.08.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr.

Zapisnik o saslušanju M. L. sačinjen dana 22.12.2000.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Ki-40/00, Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01, str. 47-49 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g., Izjavu M. L. dana istražiteljima MKSJ,

Zapisnik o saslušanju svjedoka S. S. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 26.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18,

Zapisnik o saslušanju svjedoka D. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 30.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. K. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 04.09.2018.g pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o prepoznavanju svjedoka S. K. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 04.09.2018.g. sa dva foto albuma istog broja od 03. i 06.07.2018.g., Zapisnik o saslušanju svjedoka Z. J. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 29.10.2018.g pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o saslušanju svjedoka Š. Đ. sačinjen u Tužiteljstvu BiH dana 05.12.2018.g pod brojem T20 0 KTRZ 0015509 19, Zapisnik o saslušanju svjedoka M. A. i S. J. sačinjeni pred Tužilaštvom BiH dana 26.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18, Zapisnik o prepoznavanju osoba svjedoka M. B. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 07.09.2018.g pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 sa dva foto albuma istog broja od 03 i 06.07.2018.g.,

Izvešće Zapovjednika III satnije Vojna policija Kiseljak, broj 02-4/3-15/3-327/93 od 19.10.1993.g. Trebovanje Hrvatske Republike Herceg-Bosna, Hrvatsko vijeće obrane, Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak, broj: 02-4/3-15/3-329/93 od 19.10.1993.g., Izvešće HVO-Zapovjedništvo III satnije

Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-330/93 od 21.10.1993.g., Izvješće HVO-Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-331/93 od 22.10.1993.g., Izvješće HVO- Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-333/93 od 23.10.1993.g., Međunarodna vozačka dozvola broj ... izdana od Auto moto društva Kakanj dana 14.09.1993.g. koja glasi na ime Željko Marić, Fotografija Željka Marića u vojnoj odori snimljena u 10. mjesecu 1993.g. u Kiseljaku, Osobna iskaznica Željka Marića iz 1988.g broj ... od 28.10.1988.g., Osobna iskaznica Željka Marića broj ... od 30.08.1995.g. izdana od PS Kakanj, CD na kojem se nalazi snimak sačinjen od strane francuske državne televizije urađen 1993.g neposredno nakon dešavanja u Stupnom Dolu, sa transkriptom razgovora na francuskom i BHS jeziku, Fotografija M. A. zv. "F." sačinjena po prednjem video zapisu i Zapisnik o glavnom pretresu broj K-26/01 od 07.03.2007.g. u predmetu koji se vodio protiv optuženog D. I. zv. „C.“ na kojem su saslušani svjedoci Z. V. i J. Š.

U završnoj riječi branitelji navode da optuženi Željko Marić nije izvršitelj predmetnog krivičnog djela i samo ova činjenica je dovoljna za zaključiti da nije potrebno posebno razmatrati preostala pitanja i postojanje ostalih obilježja predmetnog krivičnog djela jer nije utvrđen identitet počinitelja krivičnog djela, pa treba presuditi u skladu sa pravnim pravilom In dubio pro reo. Predlaže se donošenje oslobođajuće presude.

Svjedok oštećeni L. H. je izjavio da je bio pripadnik Armije BiH od početka rata. Kada je HVO preuzeo vlast u Varešu. U ljeto 1993.g. vojna policija HVO-a ga je uhapsila i bio je na ispitivanju. Velike su tenzije počele dolaskom Hrvata iz Kaknja u Vareš.

Zarobljen je 18.10.1993.g. sa M., J., A., R. i E. na punktu Pajtov Han i doveden u prostorije vojne policije gdje je sada UniCredit banka. Nije imao naoružanje. Bio je u civilu. Na tom punktu HVO-a prepoznao je L. D. Izvodili su ih i stavljali vreću na glavu, lisice na ruke i tukli su ih i ispitivali za vojsku, oružje, rovove. Tukli su palicama, čizmama u glavu, po prsima, plućima, nogama, leđima. Psovali su im i vrijeđali s nacionalne strane. I tu je po glasu poznao L. D.

Dana 22.10.1993.g. ponovo su ih izvodili na ispitivanja. U prostoriji je poznao L. D. i M. S. U prostorji je čuo imena Nindža, C. i F. Svjedok je stajao uz radijator, naspram njega je bio C. koji ga je ispitivao o vojsci, naoružanju, rovovima u mjestu Stupni Dol, šifri na motoroli. Dok je C. ispitivao, Nindža ga je udario ga nogom usljed čega je pao. Zatim ga je Nindža udario nogom sa čizmom i izbio četiri zuba i ozlijedio oko.

Nindža je imao crnu uniformu, kratke rukavice sa prerezanim prstima, tada je kosa bila crna, kovrdava. Svjedok se sjeća da je izgledao sportski i sposoban. Ponovo je ispitivan. Pokazivao im je na karti gdje je mjesna zajednica Stupni do, linija, rovovi. C. je uzeo pištolj i stavio ga svjedoku u usta i opalio. Uzeo je zatim nož za oštrice i udario drškom. Susreo se kasnije sa C. na suđenju C. Prepoznaje Nindžu u optuženom. Malo se promjenio, ali tad je bio mlađi, kovrdžava kosa. Dok je bio u prostoriji, bio je doveden L. M., Nindža ga je udario, M. je pao i veliku nuždu izvršio tu od udarca.

Zatim A. L. je došao, tukli su ga i tjerali da pjeva himnu hrvatske, dok je otpjevao tu pjesmu svjedoka su izveli a A. je ostao.

U Tužilaštvu je vršio prepoznavanje fotografija i prepoznao je i napisao na zapisnik da je to Nindža. Nindžu nije više vidio poslije. Prilikom davanja iskaza haškim istražiteljima 1996.g. izjavio je da je Nindža Z. P. To su mu rekli rođaci iz Kaknja. Traži naknadu materijalne i nematerijalne štete.

Svjedok oštećeni L. R. je izjavio da je 1992.g. živio u Stupnom dolu, Vareš. Početkom 1992.g. zajedno su djelovali HVO i teritorijalna odbrana do 1993.g. Intenzivniji sukobi između Armije BiH i HVO-a počinju kada su izbjeglice iz Kaknja došle u Vareš. Tada su im u Stupnom dolu dali ultimatum da predaju oružje, nisu smjeli ići u grad.

Dana 18.10.1993.g. vraćali su se iz Breze H., A., J., M., E. Na punktu u Pajtovu dočekala ih je zaseda, tu su uhvaćeni u autu Mercedes 200D. Svi su bili u civilnoj uniformi, osim E. L. Imali su jednu pušku i dva pištolja. Uhvatio ih je T. J. i neki vojni policajac iz Magulice. Došao je L. D. sa kombijem i odvezao ih u Vareš u zgradu vojne policije (sada je tu UniCredit banka). Navečer su ih izvodili jednog po jednog, stavili vreće na glavu, vezali ruke i tukli i ispitivali koliko ima oružja, koliko ima vojske u Stupnom dolu. Nakon 3-4 dana, navečer, ušle su 3 osobe u prostoriju gdje su spavali, optuženi ga je odmah udario nogom u glavu i šutnuo mu protezu koju je skinuo. Svjedok je tu noć prepoznao optuženog za kojeg mu je prijatelj D. J. rekao to je Nindža iz Kaknja, trenira borilačke vještine. To mu je rekao na jezeru kada je optuženi je bio na splavu, vidio je da je bio razvijen, duže crne frčkave kose.

Jedan se vojnik predstavio S. ili S., i C. je bio prisutan. Oni su ga ispitivali. Kada oni daju znak optuženi se okrene u zraku i udari nogom, i tako 10-15 minuta. Primio je desetak udaraca. Pitali su koliko ima oružja u Stupnom dolu. S. je govorio da će Stupni do izgoriti, da će sve pobiti. Stupni do je napadnut ujutro 23.10.1993.g. Čuo je kako druge tuku i ispituju. A. su isjekli iza uha, probili mu nogu, tjerali su ga da pjeva Lijepa naša, čuo je kad su mu tukli brata. Svi su bili isprebijani. Tu noć opet su ih vratili u ćeliju, prebacili su ih u Majdan u civilnu policiju. Nije čuo da neko nekog oslovljava imenom ili nadimkom u toj prostoriji.

Tokom zatočenja u Osnovnoj školi ušao je jednom prilikom i poredali su ih u krug da pjevaju, optuženi je udaro u potiljak, ko dobro ne pjeva. Željko Marić je imao crnu kosu, malo frčkavu, bujnu, dužine do ramena. Crne oči, okruglo lice. Crno odjelu HOS-a, čizme vojne, crne pantole, bio je u crnom odjelu, rukavice je imao.

Svjedok oštećeni L. A. je izjavio da je 1992.g. živio u Stupnom dolu, bio je vojnik. Na povratku iz Breze prema Varešu u mjestu Pajtov Han, naoružani vojnici HVO-a su ih zaustavili i oduzeli automobil. Bio je obučen kao civil. Neko od njih je imao oružje ali ne zna koje. Potom su ih odvezli do tadašnjeg zatvora vojne policije HVO-a preko puta Općine, a gdje je sad banka UniCredit. Nakon pola sata su ih pretukli pa vratili u ćeliju.

U ponovnom ispitivanju poznao je L. D. Vidio je kada su pretukli H. L. kojem je faca bila izobličena. Vidio je kada su tukli M. L. koji se od siline udarac uneredio. Zatim je vidio kada su tukli E. L.

D. I. C. je svjedoku L. A. desno uho narezao nožem, zatim mu je probio nogu nožem. Jedan vojnik mu je ugasio cigaretu na čelu i tukli su ga.

Stavili su ga pored drvenih vrata i optuženi Nindža ga je pitao da se njih dvojica potuku i karataškim potezom iz okreta nogom ga udario u glavu da je proletio kroz ta vrata, zatim su nastavili da ga tuku trojica Nindža, D. i treći kojem ne zna ime. Optuženi je na nogama imao vojničke čizme, crni kombinezon, opasač je imao svezan oko pojasa, rukavice bez prstiju, visine oko 180 cm, kosa kovrdžava malo duža. Dozivali su se sa Nindža i C. Zahtjeva naknadu štete.

Svjedok oštećeni L. E. je izjavio da je u periodu 1992.g. 1995.g. živio u selu Stupni dol. Bio je pripadnik Armije BiH. HVO je 01.07.1992.g. vojnim putem preuzeo vlast u Općini Vareš i postavio punktove na cestama na prilazima na Varešu s jedne strane i druge strane. Vraćali su se iz Breze s autom mercedes svjedok brat R., amidžić M., J. i rođaci A. i H. Bili smo u civilnim odjelima. Imali su dva pištolja i pušku. Na punktu Pajtov han dvojica naoružanih vojnika su uperili puške u auto i natjerali da izađu, pretresli su ih i rekli da idu na informativni razgovor u prostorije vojne policije HVO. Došao je kombi vojne policije kojim je upravljao L. D. Zatim su ih izvodili iz prostorije jednog po jednog, stavljali vreću na glavu i tukli. Ispitivali su o polazajima armije. Znao je L. D. koji je uvijek bio prisutan, znao je B. K. sa kojim je išao u školu, bila su braća B. To je trajalo 20 minuta do pola sata. Nisu mogli vidjeti ko ih je tukao zato što im je bila vreća na glavi.

Dana 22.10.1993.g. navečer došao je C., F., Nindža i bilo je još nekih koje ne zna, izvodili su ih, ispitivali, maltretirali, udarali. Prvi je H. Kada se vratio bilo mu je oko izbijeno, zubi, bio je sav krvav. Oni su se oslovljavali nadimcima C., F., Nindža.

Nindža je imao crni kombinezon, rukavice bez prstiju i malo dužu kovrdžavu kosu, izduženog nosa malo špicastijeg. Prvi put ga je udario nogom u predjelu lica, odmah mu je pukao nos, zakrvario je, udario glavom u staklo nazad i drugi put se malo izmakao i u predjelu vrata ga je udario. Kasnije su ga udarali i ovi drugi. U tim prostorijama su bili dok nisu noću prebačeni kombijem vojne policije HVO Vareš u zatvor u starim zgradama u Vareš majdanu. Prepoznao je Nindžu na slici koju mu je pokazao istražitelj. Po faci tvrdi da je Nindža optuženi.

Svjedok oštećeni L. J. je izjavio da je 1992.g. živio u Stupnom dolu. Bio je pripadnik Armije BiH. Zarobljen je na Pajtov Hanu na punktu HVO-a sa bratom i rođacima. Odveli su ih u Vareš u vojnu policiju. Izvodili su ih jednog po jednog. Ispitivao ga je L. D. i C., koliko ima vojske, gdje su rovovi i kad nije znao bio je premlaćen. Bio je još Nindža, F. i neki mali plavi, mlađi. Nindža ga je najviše tukao. Čuo je da ga tako zovu. Imao je tri slomljena rebra, modrice. Nindža mu je u usta stavljao cijev od pištolja. Udarao ga je i F. Nindža je imao crnu čičkavu kosu do kragne, imao je crnu jaknu, pantalone. Prilikom ispitivanja u Tužilaštvu na fotografiji je prepoznao Nindžu. U optuženom prepoznaje Nindžu po licu.

Svjedok oštećeni S. S. je izjavio da je 1992.g. živio u Varešu. Svjedok nije bio pripadnik ni jedne vojne formacije a tako ni njegov otac V. Jedno jutro je naoružana vojska i u maskirnim uniformama njega i oca izvela pred zgradu. Kod njegovog oca su u džepu našli kalendar sa ljljanima. Njihov zapovjednik je oca maltretirao, zgužvao kalendar i natjerao ga da pojede. Zapovjednik je imao kosu malo prirodno valovitu do kragne otprilike, više smeđa nego crna, visina oko 175, bio je mršaviji.

Na posebna pitanja Kantonalnog tužitelja da li bi sada mogao prepoznati to lice u sudnici, svjedok je izjavio „Da kažem da sam 100% siguran ne mogu reći, da mi liči - liči, malo se udebljlo i kad bi promijenili frizuru... Na intervenciju Kantonalnog tužitelja „To bi bilo to lice“ svjedok je izjavio „To bi bilo to, malo se udebljlo“.

U nastavku svjedočenja je dalje izjavio da su ga udarali najviše zapovjednik šakama i šamarima u glavu, bilo je više udaraca. Htio je zaštititi oca, onda je i njega zapovjednik udario 2 puta u glavu. Kasnije ga je opet vidio u fiskulturnoj sali. Prilikom prepoznavanja naznačio je lice sa fotografije koje je „tuklo njega i oca“.

Svjedok L. D. je izjavio da je 1992-1993.g. bio pripadnik HVO-a Vareš. Od 01.07.1993.g. bio je u vojnoj policiji, bio je savjetnik načelnika za sigurnost brigade Bobovac. Otvoreni sukobi između HVO-a i Armije BiH počinju u desetom mjesecu 1993.g. Došla je postrojba HVO-a iz Kaknja i bila razmještena na području Planice. Čuo je za Nindžu zapovjednika njihove vojne policije. Neko ga je obavijestio da su u Pajtov hanu zaustavljeni pripadnici Armije BiH u autu Mercedes i da ih treba dovesti u postrojbu vojne policije. Sa jednim vojnikom u kombiju je L. dovezao u pritvor. Zadaća mu je bila da kada se bilo koji pripadnik Armije BiH zatekne u odori Armije BiH u gradu Varešu privede u postrojbu vojne policije, da od njega uzme iskaz i podatke i nakon toga taj pripadnik Armije BiH biva odveden na sjeverni punkt ako je sa sjevernog dijela, ako je sa južnog na južni i tu dalje idu u svoju postrojbu ili kući. Obavio je razgovor s L., uzeo podatke i odnio Z. D.

Ne zna tačno datum neko ga je zvao iz vojne policije da se vrši maltretiranje i premlaćivanje tih vojnika u prostorijama vojne policije u bivšoj SDK. Zvao je zapovjedništvo brigade i pitao je li znaju šta se dešava dole. Otišao je gdje je bio smješten stožer. Zadržao se 20 minuta, nije uopće tamo ulazio, vidio je kroz roletne sjedio je na klupi S. M., vidio je još jednog čovjeka u crnoj odori imao je nož na ramenu, poslije su rekli da je bio Firga, nije ga prepoznao.

Svjedok demantira dio izjave iz istrage date na zapisnik: „Pitao sam ovu dvojicu vojnih policajaca koje sam zatekao u prijemnom uredu, ko je to unutra, gdje su mi oni rekli nadimke C., F. i Nindža“.

Na glavnom pretresu svjedok iskazuje: Mene su pitali jeste li čuli za Nindžu, ja sam čuo za Nindžu, a je li bio unutra stvarno ne znam, ne znam je li bio C. unutra ni to ne znam, a za F. su mi rekli, čak sam i pitao ko je taj što ima nož na ramenu, rekli su da je to F.

Svjedok M. P. koji je 1993.g. bio pripadnik vojne policije u Varešu je izjavio da je do pogoršanja bezbjedonosne situacije u Varešu došlo 7. do 10. mjeseca dolaskom 12000 hiljada Kakanjaca koji su nosili odore i oružja. Čuo je da je njihov zapovjednik vojne policije izvjesni Nindža.

Jednom ga je vidio nekad u ljeto ispred baze vojne policije samo u prolazu. To je bilo prije napada na Stupni dol. Čuo je da je na kontrolnom punktu u Pajtov hanu vojna policija zarobila šest osoba sa Mercedesom, iste su doveli u policiju. Viđao ih je u tom periodu kad su bili zarobljeni, nije ništa primjećivao na njima.

Svjedok potvrđuje izjavu datu na zapisnik u Tužilaštvu BiH od 20.10.2018.g. „Ne mogu se sjetiti da li je bio isti taj dan, ili sutradan, kada sam saznao od svojih kolega iz Vojne policije koji su ostali u Varešu dok sam ja bio na Perunu, da su u prostorije Vojne policije Vareš ušli C., F. i Nindža, o kojem sam ranije govorio, a C. i F. su bili pripadnici Maturica, i da su premlatili svu šestoricu L.“.

Razgovarao je sa H. L. 19.10. koji je rekao da je bio premlaćen i da ga boli. Svjedok je vidio Željka Marića u tom susretu, u prolazu. Sad je malo ostario. Postrojbe Maturice i Apostoli dolaze u Vareš nakon 20.10.

Svjedok B. M. je izjavio da je 1992.g. živio u Čatićima, Kakanj. Bio je vojno angažovan od 01.12. u vojnoj policiji HVO-a, od 1993.g. bila je brigadna policija u kojoj je bio i jedinica vojne policije koja je bila pri Vitezu. Zapovjednik mu je bio Željko Marić iz Bjelavića, Kakanj imao je nadimak Nindža, pretpostavlja jer je bio sportski tip i bavio se borilačkim vještinama. Nije mu poznato da li je još kakva osoba iz Kaknja bila u to vrijeme sa tim imenom i prezimenom ili nadimkom. Željko Marić u tom periodu je bio visok, mršav, atletski građen, kraće ošišan, kraća kosa. Svjedok potvrđuje da je ta osoba optuženi.

Kada dolazi do sukoba između Armije i HVO u Kaknju postrojbe HVO-a i stanovništvo hrvatske nacionalnosti su krenuli za Vareš. Tu su bili do 18.10.1993.g. nakon toga su prešli preko teritorije Republike Srpske s kamionima u Kiseljak. Tu su prenoćili i sutradan im je zapovjednik V. K. rekao da pređu u vojnu policiju Kreševo. Željko Marić nije sa njima prešao. Nije ga ni vidio u Kiseljaku. Svjedok je potvrdio da je na fotografiji broj 5 iz Foto-albuma broj 1 od 03.07.2018.g. Željko Marić iz perioda iz vojne policije, a na fotografiji broj 2 iz Foto-albuma od 06.07.2018.g. ga poznaje po faci, čičkavija je kosa, ne poznaje ga te frizure, ali zna po obliku lica. Dok nisu došli u Vareš dok su još bili u Kaknju Željko Marić je nosio maskirnu odoru. Imali su bijele opasače i znak HVO-a gore je pisalo vojna policija, po tome su se razlikovali. Potvrđuje da je optuženi na fotografiji sa Međunarodne vozačke dozvole izdate od auto-moto društva u Kaknju dana 14.09.1993.g. Ta fotografija se nalazi i na foto albumu koji mu je predočen u Tužilaštvu od 03.07.2018.g. pod rednim brojem 5.

Po prijedlogu Kantonalnog tužilaštva Zenica pročitano je Zapisnik o saslušanju svjedoka L. M. Uprava policije Zenica 08-04/8-5-11/19 od 15.02.2019.g. jer je isti bolestan i nije se mogao odazvati pozivu suda ili eventualno saslušati kod kuće.

Kada je u pitanju iskaz oštećenog L. M., tačno je da na glavnom pretresu odbrana nije imala priliku unakrsno ispitati ovog svjedoka oštećenog i time provjeriti njegove navode, odnosno razjasniti činjenice i okolnosti o kojima govori u svom iskazu.

Međutim, pitanja koja je braniteljica optuženog navela za raspravni zapisnik ne problematizuju i ne dovode u sumnju iskaz ovog oštećenog iz razloga što se iskaz cijeni pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sa drugim dokazima. Iz navedenih pitanja braniteljice ne proizilaze tolike protivrječnosti u iskazu ovog svjedoka oštećenog da se iskaz kao takav ne bi mogao uzeti u obzir.

Svjedok oštećeni L. M. je izjavio da je bio pripadnik Vareškog bataljona 304. Brezanske brigade Armije BiH. Zarobljen je prvi puta od strane HVO-a dana 28.08.1993.g. Bio je udaran od strane komandira Vojne policije HVO-a Dodik Leona, a ispitivao ga je pripadnik HVO-a zvan "L.". Kada su počeli dolaziti pripadnici HVO-a iz Kaknja počela je tučnjava. Najviše su ga tukli pripadnik HVO-a zvan "C.", koji je bio visok, plavog tena, kraće kose, bio je u vojnoj uniformi, 25-30 godina starosti i drugo lice koje je bio nižeg rasta, crnog tena, crne duže kose, u to vrijeme 20-25 godina starosti, a nakon izlaska iz zatvora iza desetog mjeseca, razgovarajući sa drugim licima koji su takođe bili zarobljeni, saznao je da lice starosti 20-25 godina zovu Nindža.

Nakon navedenih dešavanja uspio je pobjeći iz zatvora HVO-a, odveden je u ambulantu na Budoželju a odatle je prebačen u Dom zdravlja u Visokom.

Dana 18.10.1993.g. u poslijepodnevnim satima na punktu u mjestu Pajtov Han, općina Vareš, ponovo je zarobljen od strane HVO-a u Varešu te je ponovno zajedno sa E., H., J., R. i A. L., svi iz Stupnog Dola, odveden u prostorije Unikredit banke, koja se nalazi preko puta sadašnjih prostorija općine Vareš i Srednje škole u Varešu. Nakon privođenja dobio je udarac nogom u predjelu stomaka od strane D. V. koji je takođe bio pripadnik Vojne policije HVO-a. U večernjim satima izvođeni su iz ćelije i premlaćivani.

Drugo veče izvedeni su iz ćelije E., H. i A., a oko pola sata nakon toga prozvan je i svjedok. U tadašnjim prostorijama Vojne policije HVO-a tučen je od strane pripadnika HVO-a za koga je saznao da je sa područja općine Kakanj kao i da ima nadimak "Nindža". Jedne prilike navedeno lice ga je udaralo pištoljem po glavi, zatim rukama i nogama, a pretežito nogama.

Uvidom u Rješenje Suda BiH broj S1 1 K 031067 18 kv od 27.12.2018.g. utvrđeno je da je vođenje krivičnog postupka u predmetu broj S1 1 K 031067 18 Kro protiv osumnjičenog Željka Marića zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ i Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. i 48. KZ SFRJ prenesen na mjesno nadležni Kantonalni sud u Zenici.

Uvidom u Odluku o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva R BiH od 20.06.1992.g. utvrđeno je da je ista stupila na snagu danom donošenja i objavljena u „Sl. listu RBiH“ broj: 7/92 od 20.06.1992. godine. Činjenica o postojanju oružanog sukoba u inkriminisano vrijeme dakle u konkretnom slučaju i u mjesecu augustu 1992.g. proizilazi iz niza pravnosnažnih presuda kako suda BiH tako i MKSJ u Hagu.

Uvidom u Odluku Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja, objavljena u „Službenom listu R BiH“, broj 50, od 28.12.1995.g. utvrđeno je da je ista stupila na snagu dana 22.12.1995.g. i objavljena u „Sl. listu RBiH“ broj: 50/95) od 28.12.1995.g.

Uvidom u Odluku o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg-Bosna, od 18.11.1991.g., ERN broj 00299117, ovjerena od strane ICTY-a od 15.10.2014.g., utvrđeno je da pored ostalih općina navedenih u članu 2. Odluke, Hrvatsku zajednicu Herceg-Bosnu čini i područje općine Vareš.

Uvidom u Odluku o osnivanju općinskog zatvora u Varešu, broj 02-023-69 od 17.09.1993.g. ERN broj RR098097, ovjerena od strane MICT-a od 30.10.2018.g. utvrđeno je da Hrvatsko vijeće obrane općine Vareš osnovalo općinski zatvor u Varešu koji je funkcionisao za vrijeme ratnog stanja ili stanja neposredne ratne opasnosti.

Uvidom u Izvješće Vojne policije HVO-a Kakanj o radu Vojne policije HVO-a Kakanj za dan 18.05.1993.g., broj 38950/-3 od 19.05.1993.g., ERN broj 01513419 ovjereno od strane MICT-a od 06.09.2018.g., utvrđeno je da je isto sastavljeno od strane Željka Marića.

Uvidom u Izvješće Vojne policije HVO-a Kakanj IZM Vareš, o boravku u Varešu nakon povlačenja iz Kaknja, od 04.10.1993.g., ERN broj 01543542, ovjerena od strane MICT-a od 09.10.2018.g. utvrđeno je da je isto sastavljeno od strane Željka Marića.

Uvidom u Akt brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve-Vareš, broj 01-692-3/93 od 21.10.1993.g. ERN broj 01568808, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g. utvrđeno je postojanje vojnog sukoba na području općine Vareš između HVO-a i Armije BiH.

Uvidom u Akt Zbornog područja Vitez Hrvatskog vijeća obrane, broj 01-10-439/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078181, Borbeno izvješće brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve – Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078182, Borbeno izvješće brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve – Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g. ERN broj 06078183 i 06078184, svi ovjereni od strane MICT-a od 06.09.2018. godine, utvrđeno je postojanje vojnog sukoba na području općine Vareš između HVO-a i Armije BiH.

Uvidom u Akt Glavnog stožera OS HR H-B Rješenje problema u Varešu, broj 02-2/1-02-3147/93 od 23.10.1993.g. ERN broj 01535748, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g. utvrđeno je postojanje vojnog sukoba na području općine Vareš između HVO-a i Armije BiH.

Uvidom u Otpusnicu iz Ratne bolnice Breza na ime L.(Huse) M., ERN broj 04686274, ovjerena od strane MICT-a od 09.10.2018.g. utvrđeno je da je L. M. liječen u bolnici u Brezi u period od 05.11.1993.g. do 12.11.1993.g.

Uvidom u ovjerenu kopiju Personalnog kartona časnika Marić Željka, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., utvrđeno je da je optuženi Željko Marić bio pripadnik HVO-a u periodu od 28.04.1992.g. do 11.11.1994.g.

Uvidom u ovjerenu kopiju matičnog kartona Vob-2 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g. i ovjerenu kopiju jediničnog kartona Vob-3 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g. utvrđeno je da je optuženi bio pripadnik HVO-a u periodu od 28.04.1992.g. do 11.11.1994.g. u činu natporučnika, te da je bio RVI u period od 11.11.1994.g. do 22.12.1995.g.

Iz Zapisnika o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 10.07.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. H. na način da je svjedok opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu mlađu od njega, oko 25 godina, duže crne kovrdžave kose, u crnoj uniformi, crnim rukavicama bez prstiju, nižim od njega i zna borilačke vještine. Svjedoku je radi prepoznavanja predložen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Iz Zapisnika o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 10.07.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. R. na način da je svjedok

opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu sportski građenu, duže crne kovrdžave kose, 25 godina, niži od svjedoka.

Svjedoku je radi prepoznavanja predodčen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Iz Zapisnika o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. A. na način da je svjedok opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu duže crne kose kovrdžave, duguljastog, odnosno malo izduženog nosa, nešto nižeg rasta od svjedoka.

Svjedoku je radi prepoznavanja predodčen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Iz Zapisnika o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. E. na način da je svjedok opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu izduženog korijena nosa, u crnoj uniformi, duže crne kovrdžave kose, maldi od svjedoka par godina, srednjeg rasta.

Svjedoku je radi prepoznavanja predodčen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Iz Zapisnika o prepoznavanju, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 09.07.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka L. J. na način da je svjedok opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu sa crnom jaknom i crnim hlačama, duže crne kovrdžave kose, niži od svjedoka, oko 25 godina, mlađi od svjedoka.

Svjedoku je radi prepoznavanja predodčen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Iz Zapisnika o prepoznavanju osoba, sačinjen od strane Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0015598 18 od 26.10.2018.g. proizilazi da je prepoznavanje izvršeno od strane svjedoka S. S. na način da je svjedok opisao vojnika njemu poznatog kao Nindža kao osobu duže tamne čičkave kose, visine ne više od 175 cm.

Svjedoku je radi prepoznavanja predodčen fotoalbum broj T20 0 KTN 0015598 18 od 06.07.2018.g. na kojem se nalazi 6 (šest) fotografija. Fotografija broj 2 je Željko Marić. Svjedok je na fotografiji broj 2 prepoznao Nindžu.

Uvidom u Izvod iz kaznene evidencije na ime Marić Željko izdat od strane PS Kakanj 19.02.2019.g. utvrđeno je da je optuženi Željko Marić neosuđivan.

Optuženi Željko Marić koji je saslušan u svojstvu svjedoka je izjavio da je rođen u mjestu Bjelavići, Kakanj. Radio je RMU Kakanj. Početkom rata uključuje se u HVO. Pri formiranju vojne policije vrši obuku i radi sa ljudima za prijem u HVO i vojnu policiju. Krajem 1992.g. postaje zapovjednik vojne policije u Kaknju. U ljeto 1993.g. dolazi u Vareš sa naoružanjem i opremom. U Varešu ostaje sa vojnom policijom do 18.10.1993.g. Dana 17.10.1993. konvoj je bio organiziran da se ide za Hercegovinu. Međutim 17-tog dolazi Ivica Raić vojni zapovjednik drugog okruga kome su pripadali sa Maturicama jednim dijelom pripadnika Apostola i par pripadnika vojne policije iz Kiseljaka i obustavlja konvoj i traži sastanak sa zapovjedništvom brigade Kotromanić iz Kaknja i brigade Bobovac iz Vareša. Donosi zapovjed da vojno sposobni moraju svi sići iz kamiona, a djeca, starci i ranjenici mogu ići za Hercegovinu. Jedna bojna ide za Kiseljak, a drugi dio vojno sposobnih mora ostati u Varešu. Optuženi na tom sastanku dobiva zapovijed da izdvoji regionalni vod vojne policije iz Kaknja i da ide kamionom za Kiseljak. Uz pratnju vojne police Republike srpske dolaze do punkta koji oni kontrolišu, izlaze iz kamiona prelazi na drugu stranu i tada srpski oficir proziva imenom i prezimenom ljude jednog po jednog. Javiš se prelaziš na drugu stranu na kamion jedan po jedan, svi spiskovi moraju postojati, ulaska, izlaska u Kiseljak, Vareš. Vodila se dokumentacija. Optuženi 18.10.1993.g. kamionom dolazi noću u Kiseljak gdje dolazi noću na neku livadu i tu saznaje da je došlo oko 930 ljudi. Kada su tu smješteni M.

Lj. i M. J. zvani S. zapovjednici Maturica i Apostola tražili su da izdvoji vojnu policiju i da pola ide u Apostole a pola u Maturice.

Rekao im je da ne može razdvojiti ljude i tu dolazi do nesporazuma. Taj nesporazum su otišli riješiti u vojarnu sa pukovnikom M. B. koji je rekao N. M. zapovjedniku satnije vojne policije da ih smjesti. Bili su mjestu Rotilj, Kiseljak. Pripadali su vojnoj policiji Kiseljak. Zapovjedi im je davao N. M. zapovjednik satnije vojne policije Kiseljak. Prve vojne zadatke počinje vršiti 10-tak dana poslije jer nisu imali ni opremu ni naoružanje. Poslije vojne policije 22.12.1993.g. prelazi iz vojne policije u postrojbe posebne namjene a poslije se priključuje III gardijskoj postrojbi za posebne namjene. U Kiseljaku ostaje do 7. mjeseca 1994.g. a onda ide u Čapljinu i zapošljava se u vojnoj policiji Čapljina. Međunarodnu vozačku dozvolu je izvadio u Kaknju 14.09.1993.g. Fotografirao se u Varešu 3-4 dana prije nego je išao i izvadio međunarodnu vozačku dozvolu.

Svjedok D. L. je izjavio da je do 13.06.1993.g. živio u Kraljevskoj Sutjesci, Kakanj gdje je bio pripadnik vojne policije. Iz Kaknja odlazi 14.06.1993.g. prema Varešu gdje ostaje do 18.10.1993.g. kada odlazi za Kiseljak terenima oko Sarajeva. Bili su u civilu. Nakon tog svjedok odlazi u postrojbe vojne policije Kreševo. Svjedok poznaje Željka Marića od 1992.g. potvrđuje da je to optuženi. Svjedok potvrđuje da je optuženi Željko Marić 1992.g./1993.g. izgledao isto ovako kako sada izgleda, bio je samo lakši 15 kila, bio je ošišan i nije bio sijed. Imao je istu ovakvu kosu, možda je imao čuperak dva naprijed prema čelu. U postrojbama vojne policije u Kaknju nosili su maskirne odore sa bijelim opasačima i na rukavima, svi su bili jednoobrazno obučeni. Svjedok potvrđuje da je Željko Marić na fotografiji sa međunarodne vozačke dozvole izdate u auto-moto društvu Kakanj. Na postrojavanju 19.10.1993.g. u Kiseljaku vidio je Željka Marića. Znao je među vojnim policajcima iz Kaknja osobu sa nadimkom Nindža to je Zlatko Kristić koji je provodio dio specijalističke obuke, bavio se sportom. Na pitanje Kantonalnog tužitelja, svjedok izjavljuje da je i Željki Mariću nadimak bio Nindža.

Svjedok I. M. je izjavio da je prije rata živio u Kaknju. Bio je pripadnik postrojbe regionalne vojne policije HVO. Zapovjednik je bio P., a kasnije Željko Marić. Kada je došlo do sukoba sa Armijom BiH civili i sve vojne postrojbe su napustile Kakanj i otišli za Vareš. Iz Kaknja je izašao i Željko Marić. Bili su zajedno. Iz Vareša su otišli 18.10.1993.g. za Kiseljak. U Kiseljak je došao i Željko Marić. Bili su zajedno u kamionu. U Kiseljaku su se pridružili vojnoj postrojbi regionalnoj nisu bili aktivni, nisu imali naoružanje. Svi su bili skupa, bio je tu i Željko Marić. Viđao ga je skoro svaki dan. Vojna policija u Kaknju nosila je maskirnu odoru. Bijelo na rukama i bijeli opasači, imali su crne beretke u odnosu na druge postrojbe. Željko Marić je imao nadimak Nindža.

Svjedok A. Š. stručni saradnik-istražitelj Tužilaštva BiH je izjavio da je imao usmeno ovlaštenje od tužitelja da postupa u ovom predmetu i vršio je saslušavanje svjedoka u istrazi. Svjedoci su saslušavani prilikom terenskog rada tužilaštva, odnosno izvan zgrade Tužilaštva BiH. Predmet Željko Marić je proistekao iz jednog drugog predmeta gdje je svjedok vršio istragu i došao do saznanja da pojedini svjedoci spominju nadimak "Nindža". Svjedok je radeći u jednom drugom predmetu upoznao postupajućeg tužitelja da se pored prijavljenih osoba spominju i druga imena odnosno nadimci, a jedan od tih nadimaka je "Nindža". Prilikom uzimanja izjave od L. sastavio je zapisnik. Zapisnik sačinjava tako što na unaprijed sastavljeni formular unosi se sadržaj izjave. Protiv L. D. poduzimane su predistražne radnje ali nije donešena naredba o otvaranju istrage. Prilikom saslušanja H. L. bio je prisutan svjedok kao i istražitelj i zapisničar A. R., a nije bio prisutan istražitelj B. Tehnička je greška na zapisnicima gdje je navedeno da je zapisnik sastavljen u Ilijašu. Svjedok R. L. je saslušan u stanu u Ilijašu. Radnja prepoznavanja je išla odmah neposredno nakon uzimanja iskaza svjedoka u kojem opiše osobu o kojoj govori ili događaj o kojem priča. Prilikom davanja izjava L. su spomenuli "Nindžu" kao osobu koja ih je pretukla u mjesecu oktobru u prostorijama SDK. Svjedok misli da je neko od L. ili neko od S. rekao da zna da se čovjek zove Željko Marić. Napravljena su dva foto-albuma na osnovu fotografija koje je svjedok pronašao u drugom spisu protiv Željka Marića zvani "Nindža" za događaj koji se desio u Kaknju. U Tužiteljstvu BiH postoji RR spis. To su predmeti pravila puta, i to u skeniranoj verziji gdje je i spis protiv Željka Marića zvanog "Nindža" za neko djelo počinjeno u Kaknju tokom 1993. godine i tu se nalazila fotografija Željka Marića "Nindže" sa njegovim osobnim podacima. Na osnovu Zakona o ustupanju predmeta i korištenju dokaza prikupljenih od strane Haškog Tribunala svjedok se obratio Haškom Tribunalu kako bi na zakonski način dobio fotografiju čiju je autentičnost utvrdio Haški Tribunal svojim pečatom u desnom uglu. Takva je praksa. Radi se o crno-bijeloj fotografiji koja je bila u

kompjuteru. Fotografiju Željka Marića od 06.07. je dobio iz Haškog Tribunala i to je fotografija iz 1986. ili 1988. godine i to je fotografija broj 2. Fotografija broj 5 iz foto-albuma od 03.07. nije iz Haškog Tribunala nego iz kartona osobne karte Željka Marića. L. su prepoznali Željka Marića po dugom nosu i kovrčavoj kosi, ne izrazito duge kose, te da je ne izrazito visok, prilično dobrog znanja borilačkih vještina i da je rodom iz Kaknja. Svjedocima je pokazivan jedan foto-album i svjedoci su prepoznali Željka Marića i potpisali. Svjedok je iz saslušanja saboraca Željka Marića mogao utvrditi kretanje Željka Marića do 18.10.1993. godine, te sjeća se da su izjavili da su Željka Marića vidjeli u Kiseljaku na postrojavanju na stadionu. Svjedoci nisu mogli posvjedočiti o kretanju Željka Marića nakon postrojavanja na stadionu, odnosno niti da se vratio nazad u Vareš niti da nije. Tokom istrage imao je iskaze oštećenih koje su davali u Agenciji za istraživanje i dokumentaciju.

Svjedok Š. Dž. je izjavio da je bio u vojnoj policiji HVO Kakanj. Dana 13.06.1993.g. protjerani su u općinu Vareš. Kada su došli u Vareš bili su razoružani i smješteni u osnovnu školu u Varešu. Nisu bili vojno angažirani. U Varešu ostaju do 10 mjeseca 1993.g. Svjedok je otišao za Hercegovinu a pripadnici vojne policije i vojno sposobni su otišli za Kiseljak. Poznaje Željka Marića iz Kaknja od 1992.g. Prije ga nije poznao. Svjedok u optuženom prepoznaje Željka Marića.

Željko Marić je nosio maskirnu uniformu koju je imala vojna policija u Kaknju, imali su značke vojne policije i obilježja na lijevoj ruci i bijeli opasač. Bio je visok kao i svjedok 187, sportske građe, kratko ošišan. Na fotografiji sa međunarodne vozačke dozvole koja je izdata od auto-moto društva Kakanj 14.09.1993.g. je Željko Marić.

Svjedok S. K. je izjavio da je u vrijeme rata u BiH bio u sastavu vojne policije u Kaknju.

Poznaje Željka Marića od prije rata kad je radio u rudniku Kakanj gdje mu je svjedok bio šef.

Željko Marić je bio jedno vrijeme zapovjednik vojne policije u Kaknju. Svjedok je bio u Travniku kada su Hrvati izbjegli iz Kaknja 1993.g. u Vareš. Došao je u Vareš u 9. mjesecu 1993.g. Najveći dio ljudi koji su bili iz HVO Kaknja nije bio angažiran. Vojna policija iz Kaknja je bila izmještena na relaciji između Poljana i Vareša, sela Slavinje i Planica. Nije siguran da je u Varešu vidio Željka Marića. Dana 17.10. ili 18.10.1993.g. vojno sposobni, oko 1200 je prebačeno u Kiseljak. Na postrojavanju na stadionu je vidio Željka Marića. Svjedok je raspoređen u Kreševo, a najveći dio vojne policije je ostao u Kiseljaku. Nije viđao Željka Marića nakon što je otišao u Kreševo. U Kreševu su bili potčinjeni njihovoj vojnoj policiji. Oni koji su bili u Kreševu nisu išli za Vareš, a nema informacije da li je neko od Kakanjaca išao za Vareš. Željko Marić je koncem 1988.g. početkom 1989.g. kada je došao na rudnik bio mršaviji, mlad momak, plave oči, prodorne, tih, nije bio ni po čemu prepoznatljiv. Na fotografiji sa kopije osobne iskaznice izdate u 10. mjesecu 1988.g. svjedok prepoznaje Željka Marića. Na postrojavanju je bio ošišan 2-3 cm.

Istražitelj koji je sa svjedokom razgovarao je tražio da opiše fizički izgled Željka Marića. Pokazana su mu tom prilikom dva fotoalbuma i jedna fotografija na A4 i prepoznao je Željka Marića na sva tri albuma. Nakon što je braniteljica svjedoku predočila dva fotoalbuma koji su svjedoku pokazani u Tužilaštvu BiH i to T20 0 KTNZRZ 0015598 18 od 03.07.2018.g. svjedok je na fotografiji pod rednim brojem 5. prepoznao Željka Marića, a u drugom albumu istog broja od 06.07.1998.g. na fotografiji broj 2. je prepoznao Željka Marića.

Svjedok Z. J. je izjavio da je prije rata živio u Kaknju. U ratu je bio vojni policajac čiji su zapovjednici bili Željko Marić i P. B. Dana 13.06.1993.g. su se povukli u Vareš gdje nisu bili vojno angažirani. Bili su smješteni na Planinici gdje je bio i Željko Marić. U Varešu ostaju do 10. mjeseca 1993.g. kada civili odlaze za Hercegovinu a vojno sposobni za Kiseljak. Vojna policija iz Kaknja, njih između 20-30 je bila smještena u naselje Rotilje u Kiseljaku. Bili su u civilu. Nisu imali naoružanje ni opremu koju su dobili nakon 15 dana od dolaska u Kiseljak. U tom periodu je viđao Željka Marića. Svjedok je bio u jednoj manjoj kući a Željko je bio u većoj kući i tu je bilo više pripadnika vojne policije.

Na upit suda svjedok se sjećao pripadnika vojne policije koji su sa njim bili smješteni u toj manjoj kući, ali se nije sjetio niti jednog pripadnika vojne policije koji je bio smješten u većoj kući u kojoj je bio smješten Željko Marić.

Svjedok M. D. je izjavio da je u periodu 1992 - 1993.g. živio u Kaknju, Kraljeva Sutjeska. Napustio je Kakanj 13.06.1993.g. i otišao za Vareš gdje ostaje do 17-18.10.1993.g. kada odlazi za Kiseljak. Sutradan

su dobivali nove rasporede na crtu, Busovača, Vitez, Bilalovac. Bili su u Rotilju smješteni u praznim kućama. Poznaje Željka Marića. Vidio je Željka Marića za vrijeme transporta od Vareša do Kiseljaka kao i 19. na postrojavanju. Prepoznaje ga na fotografiji sa međunarodne vozačke dozvole i fotografiji iz kuće u Rotilju u Kiseljaku gdje su bili smješteni.

Svjedok M. B. je izjavio da je prije rata živio u Kaknju. Bio je pripadnik vojne policije HVO Kakanj. Zapovjednik je bio P. a zatekao je Željka Marića koji je radio obuku za čuvanje. Željko Marić je zajedno sa hrvatskim žiteljima stigao u Vareš. Pripadnici vojne policije nisu bili vojno angažovani. U 10-tom mjesecu 1993.g. je otišao u Kiseljak. Ne sjeća se da je u toku putovanja iz Vareša prema Kiseljaku, niti na postrojavanju, vidio Željka Marića. Po dolasku u Kiseljak vod vojne policije je priključen IV bojni vojne policije Kiseljak. Kakanjski vod je bio smješten preko puta srednje škole u jednoj prostoriji su spavali i vojna policija je bila tu smještena, kasnije su prebačeni u vojarnu. Njihov zapovjednik je bio Željko Marić. Svjedok ga je viđao u Kiseljaku. Kada je upoznao Željka Marića bio je atletski građen, plave oči, kratka kosa. Nije imao ništa karakteristično na sebi. Vojna policija je nosila maskirnu uniformu kratkih rukava. Željko Marić je imao nadimak Nindža. Prilikom ispitivanja od strane Tužilaštva BiH svjedoku su prezentirana dva papira sa fotografijama na jednom su bile četiri slike a na drugom su bile dvije slike, bila je fotografija sa kratkom kosom. To je jedina slika po kojoj Željka zna i jedino ga je na takvoj slici mogao prepoznati.

Svjedok N. M. je izjavio da je 1993.g. bio zapovjednik satnije vojne policije u Kiseljaku. Poznaje Željka Marića od 1992.g. ili 1993.g. U drugoj polovici 1993.g. u Kiseljak je stiglo puno ljudi iz Kaknja. Došao je i Željko Marić. Vojna policija iz Kaknja je bila smještena u dvije kuće u selu Rotilj iznad Kiseljaka. Svjedok potvrđuje da je sačinio izvješća od 19.10.1993.g., 21.10.1993.g., 22.10.1993.g. i 23.10.1993.g.

Svjedok K. M. je izjavio da je 1993.g. bio dozapovjednik satnije vojne policije u Kiseljaku. Satniju su činila tri voda Kreševo, Kiseljak i Fojnica, poslije je bila proširena vodom vojne policije Kakanj i Travnik. Vod vojne policije iz Kaknja je došao polovinom 10 mjeseca 1993.g. Svjedok je bio u Kiseljaku cijelo vrijeme izuzev kada je išao u Vareš, ali ne zna tačan datum. Išlo je njih 15 ili 10 ili 12 na osiguranje zapovjednih mjesta. Vojnici koji su bili sa njim su iz Kiseljaka vojna policija. Među njima nije bio Željko Marić. Željka Marića je upoznao početkom rata kada je dolazio u Kiseljak više puta sa crnim autom, donosio izvješća. Vojna policija je nosila maskirnu uniformu sa bijelim opasčem sa natpisom vojna policija. Kada je došao u Kiseljak 1993.g. bio je povišok, mršav, plavkast. Prepoznaje ga na fotografiji na kauču.

Pročitani su materijalni dokazi odbrane i sud iznosi njihovu kratku sadržinu u relevantnom dijelu:

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 10.7.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da je u noći 22.10.1993. godine premlaćen te da mu je vojnik koji je učestvovao u njegovom premlaćivanju ostao u sjećanju po nadimku "Nindža". Bio je u crnoj uniformi, imao crne rukavice bez prstiju, dugu kovrčavu kosu, sportski građen, čuo je da ga oslovljavaju sa nadimkom Nindža.

Iz Izjave svjedoka H. L. dana pred istražiteljima MKSJ 02. i 03. 11.1998.g. broj od 00725280 do 00725290 proizilazi da je ovaj svjedok tada izjavio da je jedna od osoba u toj prostoriji bila u crnoj uniformi i da su ga zvali Nindža.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen dana 04.09.2000.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem KI-40/00 proizilazi da je ovaj svjedok tada svjedočio o crnom momku koji je na sebi imao kompletnu crnu uniformu sa dužom crnom kosom, te da je po udarcu koji je dobio zaključio da on poznaje borilačke vještine.

Iz Zapisnika o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici u predmetu protiv optuženog D. I. C. pod brojem K-26/01, str. 91-94 nastavka glavnog pretresa od 25.03.2003.g. proizilazi da ovaj svjedok prilikom ovog saslušanja nije govorio šta se dešavalo u noći 22.10.1993. godine njemu lično, odnosno ko ga je tukao i na koji način osim da je od jednog udarca zadobijenog u lice izgubio tri lica, nego je potvrdio da je od pet-šest lica koji su bili u prostoriji tu noć jedino prepoznao M. S., a da je na

tom glavnom pretresu prepoznao i optuženog D. I. zvani "C.". Svjedok je tom prilikom pojasnio da ga je D. I. udario nožem po glavi a da mu D. I. nije gurao pištolj u usta nego da je to uradila druga osoba.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-78/16 od 16.03.2016.g. proizilazi da je svjedok tom prilikom izjavio da ga je vojnik HVO-a u crnoj uniformi koji se zove P. Z. zv. "C. N." iz Kaknja karate udarcem udario nogom u predjelu lica i izbio mu tri-četiri zuba, zatim ga je udarao nogama u predjelu glave i cijelog tijela. Svjedok je tom prilikom naveo da je u njihovom premlaćivanju učestvovao i F.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka H. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 06.07.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr. proizilazi da je prilikom tog svjedočenja izjavio da su u prostoriji bili L. D. i S. M., te druga nepoznata lica a naknadno je saznao da su to D. I. zv. "C.", vojnik po nadimku "F." i vojnik po nadimku "Nindža" koji ga je premlatio izvivši mu zub i udarajući ga po svim dijelovima tijela.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 10.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da je ovaj svjedok prilikom saslušanja u Tužilaštvu BiH potvrdio da ga je tukao u noći 22.10.1993.g. vojnik HVO-a zv. "Nindža" koji je bio nešto niži od svjedoka, sportske građe, duže kovrdave kose. Svjedok je naveo da ga je prije toga viđao u Varešu na jezeru na kupanju tokom ljetnih mjeseci.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen dana 16.11.2000.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Ki-40/00 proizilazi da je tom prilikom posvjedočio da ga je nogama udarao vojnik koji je na sebi imao crnu jaknu i crne pantalone, na lijevom rukavu jakne imao je oznaku HOS bio je visok između 180 i 190 cm, imao je dugu crnu čičkavu kosu, znao je skočiti u zrak i u zraku se okrenuti a potom nogom udariti u glavu.

Iz Zapisnik o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 protiv optuženog D. I. C., str. 60-64 nastavka glavnog pretresa od 10.1.2003.g. proizilazi da je tom prilikom svjedok govorio o vojniku duže frčkave kose kojeg su zvali "Nindža" kojeg je viđao na jezeru kad su stigle izbjeglice iz Kaknja.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-97/16 od 01.04.2016.g. proizilazi da je svjedok tom prilikom izjavio da je vojnik koji je bio u crnoj uniformi imao crnu kovrdavu kosu, sportski građen, visine oko 180 cm i na uniformi je imao oznaku HOS-a. Prilikom ispitivanja više puta ga je udarao nogom u glavu. Ispitivali su ga vojnik koji se predstavio kao S. ili S. i vojnik koji se zove D. I.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka R. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 21.08.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr. proizilazi da je tom prilikom potvrdio da ga je u noći 22.10.1993.g. udarao vojnik zvani "Nindža".

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka A. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da je svjedok prilikom davanja svog iskaza izjavio da je čuo da se vojnici između sebe dozivaju nadimcima C., F. i Nindža. Nindža ga je udario nogom u glavu da je svjedok proletio kroz vrata u drugu prostoriju nakon čega ga je nastavio tući. Kasnije su ga tukli i F. i C. koji mu je nožem zarezao desno uho i probio stopalo lijeve noge.

Iz Zapisnika o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 protiv optuženog D. I. C., str. 85-90 nastavka glavnog pretresa od 10.1.2003.g. proizilazi da je svjedok tom prilikom tvrdio da ga je njemu nepoznati vojnik u crnoj uniformi i duge crne kose udario nogom iz okreta a prethodno mu je rekao da stane kod vrata te da digne ruke i da se njih dvojica udaraju.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da je ovaj svjedok čuo kada je pretučen 22.10.1993.g. da se vojnici HVO-a međusobno oslovljavaju sa C., F. i Nindža. Nindža je vojnik duže crne kovrdave kose, starosti

oko 25 godina, dužeg izbačenog donekle šiljastog nosa, koji je imao crni kombinezon i rukavice bez prstiju.

U Zapisniku o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen od strane istražnog suda Kantonalnog suda u Sarajevu pod brojem Ki-230/94 u predmetu protiv osumnjičenog B. J. i dr. i Zapisniku o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen dana 19.02.2001.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Sarajevu pod brojem Ki-6/01 u predmetu protiv osumnjičenog T. P., svjedok nije davao opis vojnika koji su ga tukli u noći 22.10.1993.g.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen dana 07.08.2000.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Kri-91/00 proizilazi da je svjedok tom prilikom Nindžu opisao kao vojnika crnog, nabijenog, niskog, sa dugom crnom kosom puštenom do ispod plečke, za kojeg je kasnije čuo da se zove Nindža i da je iz Kaknja, a pošto ga je udarao nogama zaključio je da dobro zna borilačke vještine.

Iz Zapisnika o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 u predmetu optuženog D. I. C., str. 38-44 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g. proizilazi da je svjedok tom prilikom Nindžu opisao da je srednjeg rasta, duže kose u crnom kombinezonu.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-80/16 od 17.03.2016.g. proizilazi da je ovaj svjedok tom prilikom rekao da je Nindža bio u crnom kombinezonu. Nindža ga je nogama udarao u predjelu glave i vrata.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka E. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 23.08.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr. proizilazi da prilikom tog svjedočenja je dao opis vojnika po nadimku Nindža sa crnim kombinezonom i dugom kosom.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 09.07.2018.g. pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da su se vojnici HVO-a kritične noći nazivali nadimcima C., F. i Nindža. Nindža je na sebi imao crnu jaknu i crne hlače, dužu crnu kovrčavu kosu, imao je oko 25 godina. Tu noć su ga udarali i F. i C. ali manje od Nindže koji ga je udarao nogom u glavu.

Iz Zapisnika o saslušanju J. L. sačinjen dana 10.10.2000.g od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem KI 40/00 proizilazi da su ga kritične noći ispitivala tri vojnika. C. ga je udarao nogom po rebrima, a crni niski momak ga je također udarao na način da je zaključio da dobro poznaje borilačke vještine. Drugi vojnik je bio više žut, nizak, štrkljav, imao je maskirnu uniformu, žutu kosu nazad češljanu, a treći je bio izrazito nizak, imao je crnu kožnu jaknu, crne vojničke čizme i redenike poredane preko grudi na iks, imao je izrazito dugu crnu kosu koja je padala do ramena.

Iz Zapisnika o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01, str. 44-47 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g. proizilazi da ga je kritične noći udarao u rebra jedan mali, nizak, crn, koji je imao kožnu jaknu.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu (SIPA) broj 16-16/3-79/16 od 16.03.2016.g. proizilazi da je Nindža imao na sebi crne pantalone i crnu jaknu. Nindža ga je udarao nogama i šakama u predjelu glave i grudi. Ne sjeća se u kakvim su uniformama bili C. i F.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka J. L. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 23.08.2017.g. u predmetu broj T20 0 KTRZ 0000146 06 u predmetu koji se vodio protiv B. L. i dr. proizilazi da svjedok nije dao opis vojnika Nindže koji ga je tukao kritične prilike.

Iz Zapisnika o saslušanju M. L. sačinjen dana 22.12.2000.g. od strane istražnog suca Kantonalnog suda u Zenici pod brojem Ki 40/00 proizilazi da je prilikom svjedočenja vojnika koji ga je tukao opisao kao izrazito malenog i da je svjedoku bio do pasa, imao je crnu uniformu i bio je crn sa crnom jakom kosom, zna da su ga oslovljavali sa Nindža. Tukao ga je i još jedan momak koji je imao izrazito plavu dugu kosu.

Iz Zapisnika o glavnom pretresu sačinjen pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01, str. 47-49 nastavka glavnog pretresa od 23.01.2003.g. proizilazi da svjedok nije dao opis vojnika koji su ga tukli u noći 22.10.1993.g.

Iz Izjave M. L. date istražiteljima MKSJ, broj ovjere 004-0-SU-R-19-000102 od 21.06.2019.g. koja se nalazi u predmetu Kantonalnog suda u Zenici broj K-26/01 proizilazi da svjedok nije dao opis vojnika koji su ga tukli u noći 22.10.1993.g.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka S. S. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 26.10.2018.g pod brojem T20 0 KTN 0015598 18 proizilazi da je vojnika koji je udarao njega i njegovog oca opisao kao visokog oko 175 cm, mršavog, tamnije duže kose, čičkave naprijed.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka D. L.e sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 30.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTNRZ 0015598 18 proizilazi da je svjedok sa jednim dijelom njegovih kakanjaca po dolasku u Kiseljak otišao za Kreševo, ali potvrđuje da jedan dio kakanjaca je ostao u Varešu, nije ni dolazio u Kiseljak, a dio kakanjaca se sa kiseljačanima vratio nakon 19.10.1993.g. u Vareš.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka S. K. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 04.09.2018.g. pod brojem T20 0 KTNRZ 0015598 18 proizilazi da je pored ostalih Kakanjaca u Kiseljak iz Vareša došao i Željko Marić ali ga svjedok nakon toga više nije viđao.

Iz Zapisnika o prepoznavanju svjedoka S. K. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 04.09.2018.g. sa dva foto albuma istog broja od 03. i 06.07.2018.g. proizilazi da su svjedoku u postupku prepoznavanja predočena dva foto-albuma gdje je na foto-albumu od 03.07.2018.g. na fotografiji broj 5 Željko Marić kojeg je svjedok prepoznao pod brojem 5 i naznačio da je to Željko Marić. Na foto-albumu od 06.07.2018.g. na fotografiji broj 2 je Željko Marić kojeg je svjedok prepoznao pod brojem 2 i naznačio da je to Željko Marić.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka Z. J. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 29.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTNRZ 0015598 18 proizilazi da je Željko Marić bio u Kiseljaku i da je vojna policija HVO Kakanj ušla u strukture vojne policije Kiseljak i da je Željko Marić i dalje ostao njihov zapovjednik. Ne može tvrditi da li se neko od vojnih policajaca HVO Kakanj vratio iz Kiseljaka u Vareš.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka Š. Đ. sačinjen u Tužiteljstvu BiH dana 05.12.2018.g. pod brojem T20 0 KTRZ 0015509 19 proizilazi da je zapovjednik vojne policije HVO Kakanj bio Željko Marić dok drugih saznanja nije imao.

Iz Zapisnika o saslušanju svjedoka M. A. i S. J. sačinjeni pred Tužilaštvom BiH dana 26.10.2018.g. pod brojem T20 0 KTNRZ 0015598 18 proizilazi da ovi svjedoci nisu svjedočili o događajima koji su predmet optužbe nego je iz iskaza vidljiv širi kontekst događaja, odnosno sukob Armije BiH i HVO-a.

Iz Zapisnika o prepoznavanju osoba svjedoka M. B. sačinjen pred Tužiteljstvom BiH dana 7.9.2018.g. pod brojem T20 0 KTNRZ 0015598 18 sa dva foto albuma istog broja od 03 i 06.07.2018.g. proizilazi da su svjedoku u postupku prepoznavanja predočena dva foto-albuma gdje je na foto-albumu od 03.07.2008. godine na fotografiji broj 5 Željko Marić kojeg je svjedok prepoznao i naznačio da se radi o Željku Mariću. Na foto-albumu od 06.07.2018.g. na fotografiji broj 2 je Željko Marić kojeg je svjedok prepoznao pod brojem 2 i naznačio da je to Željko Marić.

U Izvješću Zapovjednika III satnije Vojna policija Kiseljak, broj 02-4/3-15/3-327/93 od 19.10.1993.g. navedeno je sljedeće: dana 18.10.1993.g. oko 20⁰⁰ sati iz Vareša za Kiseljak su pristigli vojni policajci iz Kakanja njih ukupno 36. Devet vojnih policajaca je raspoređeno u vod vojne policije Kreševo, jedan je raspoređen u brigadne vod vojne policije Kiseljak a njih 26 je po dogovoru ostalo kao jedan vod. Pod rednim brojem 1 kao zapovjednik voda vojne policije Kakanj među 26 vojnih policajaca naveden je Željko Marić. Zatim su navedena devet imena vojnih policajaca raspoređenih u Kreševo i jedan vojni policajac raspoređen u brigadni vod.

Iz Trebovanja, Hrvatske Republike Herceg-Bosna, Hrvatsko vijeće obrane, Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak, broj: 02-4/3-15/3-329/93 od 19.10.1993.g. vidi se da je zbog ukazane potrebe oko oblačenja i naoružavanja pripadnika vojne policije pristiglih iz Kaknja potrebno da logistika brigade izda 36 komplet uniformi, 36 pari čizama i 36 automatskih pušaka kako bi pripadnici vojne policije mogli odmah da pristupe izvršavanju svojih borbenih zadataka.

Iz Izvješća HVO Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-330/93 od 21.10.1993.g. se vidi da je vod vojne policije Kakanj koji je pristigao iz Vareša smješten u dvije kuće u Rotilju a u zgradi gdje je smještena djelatna policija im je iznađena kancelarija i jedna prostorija. Svi pripadnici vojne policije iz Kaknja su zaduženi sa naoružanjem.

Iz Izvješća HVO Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-331/93 od 22.10.1993.g. se vidi da je dana 22.10.1993.g. u 03³⁰ sati 15 vojnih policajaca iz djelatnog i brigadnog voda su otišli na izvršenje zadataka u Vareš po zapovjedi zapovjednika 2-OG. Skupa sa njima je otišao i do zapovjednik III satnije VP K. M.

Iz Izvješća HVO Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-333/93 od 23.10.1993.g. se vidi da su za pripadnike vojne policije Kakanj zadužene hlače, košulje, kape i majice. 15 pripadnika iz vojne policije iz Kiseljaka je otišlo na izvršenje borbenog zadatka u Vareš sa ostalim bojovnicima iz Kiseljaka.

Sud je izvršio uvid u Međunarodnu vozačku dozvolu broj A 000985 izdana od Auto moto društva Kakanj dana 14.09.1993.g koja glasi na ime Željko Marić, Fotografiju Željka Marića u vojnoj odori snimljena u 10. mjesecu 1993.g. u Kiseljaku, Osobnu iskaznicu Željka Marića iz 1988.g. broj ... od 28.10.1988.g., Osobnu iskaznicu Željka Marića broj ... od 30.08.1995.g. izdana od PS Kakanj, CD na kojem se nalazi snimak sačinjen od strane francuske državne televizije urađen 1993.g neposredno nakon dešavanja u Stupnom Dolu, sa transkriptom razgovora na francuskom i BHS jeziku, Fotografiju M. A. zv. "F." sačinjena po prednjem video zapisu i Zapisnik o glavnom pretresu broj K-26/01 od 07.03.2007.g. u predmetu koji se vodio protiv optuženog D. I. zv. „C.“ na kojem su saslušani svjedoci Z. V. i J. Š.

Na osnovu izvedenih dokaza cijeneći ih pojedinačno i u međusobnoj vezi u skladu sa principom slobodne ocjene dokaza, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Optuženi se tereti da je za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini postupao protivno pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći pri tome odredbu člana 3.st.1. tačka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949.g., odnosno da je mučio civilna lica bošnjačke nacionalnosti L. H., L. R., L. M., L. A., L. E. i L. J., a nečovječno postupao prema civilnim licima bošnjačke nacionalnosti S. V. i S. S., čime je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142.st.1. preuzetog KZ SFRJ.

Da je kritični događaj bio za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini na području Općine Vareš, između HVO-a s jedne strane i Armije Bosne i Hercegovine s druge strane, potvrđeno je kako subjektivnim tako i objektivnim dokazima. Postojanje oružanog sukoba potvrđeno je iskazima svjedoka kako optužbe tako i odbrane.

Svjedoci su iskazali da su se na području općine Vareš formirali punktovi u gradu i izvan grada, da je bilo nesigurno, da se situacija pogoršala dolaskom velikog broja izbjeglica iz Kaknja.

Svjedok oštećeni L. H. je izjavio da je u Varešu vlast preuzela HVO, uhapšen je u ljeto 1993.g. od strane vojne policije HVO i bio je na ispitivanju. Svjedok L. R. je izjavio da su intenzivniji sukobi između Armije BiH i HVO-a počeli dolaskom izbjeglica iz Kaknja u Vareš, stanovnici u Stupnom dolu su dobili ultimatum da predaju oružje. Ovaj svjedok je bio ranjen u borbama, amputirana mu je noga. Svjedok L. E. je izjavio da je HVO postavio punktove na cestama na prilazima Varešu i sa jedne i sa druge strane. Svjedok S. S. je opisivao na koji način su on i njegov otac uhapšeni kao civili u svom stanu u stambenoj zgradi. Svjedok M. P. je izjavio da je do pogoršanja bezbjedonosne situacije u Varešu došlo dolaskom izbjeglica iz Kaknja. I za ostale svjedoke nije bilo dileme da je postojao oružani sukob između HVO-a i Armije BiH.

Slijedom navedenog, jasno je da ovi dokazi potvrđuju da se u inkriminirano vrijeme, na području Vareša, život nije odvijao na način na koji bi se inače odvijao u stanju mira, jer su se na širem području odvijala borbena dejstva, postojala je mobilizacija vojnih snaga i kretanje oružanih formacija, a civilno bošnjačko stanovništvo je bilo pod vlašću jedne od strana u sukobu, te su im nametnuti posebni režimi života kao što su pretresi i zatvaranja. Pri tome, ovaj sud je imao u vidu zauzeti stav sudske prakse da se teritorijom zahvaćenom oružanim sukobom smatra ona teritorija na kojoj se, uslijed oružanog sukoba, život ne odvija na način na koji bi se inače odvijao u stanju mira, a za utvrđivanje postojanja oružanog sukoba na određenoj teritoriji od značaja mogu biti sljedeći faktori: blizina direktnih borbenih aktivnosti, postojanje opće mobilizacije, učestalost kretanja vojnih formacija, posebni režimi nametnuti civilnom stanovništvu i sl.

Činjenica oružanog sukoba, potvrđena je i Odlukom o proglašenju neposredne ratne opasnosti broj 01-011-301/92 od 08.04.1992.g., Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine, objavljena u Službenom listu RBiH broj 1. od 09.04.1992.g., a koja je stupila na snagu u momentu donošenja.

Uredbom objavljenom u naprijed navedenom Službenom listu Republike Bosne i Hercegovine, ukida se dotadašnji Republički Štab Teritorijalne odbrane, te se obrazuje Štab Teritorijalne odbrane Republike Bosne i Hercegovine. Odlukom PR. broj: 1201/92 od 20. juna. 1992.g., a koja je objavljena u Službenom listu Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine broj 7 od 20.06.1992.g. proglašeno je ratno stanje na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine.

Da je u inkriminisano vrijeme postojao oružani sukob, potvrđuje i Odluka o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg-Bosna, od 18.11.1991.g., ERN broj 00299117, ovjerena od strane ICTY-a od 15.10.2014.g., zatim akta brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve-Vareš, broj 01-692-3/93 od 21.10.1993.g. ERN broj 01568808, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g., Zbornog područja Vitez Hrvatskog vijeća obrane, broj 01-10-439/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078181, Borbeno izvješće brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve-Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g., ERN broj 06078182, Borbeno izvješće brigade HVO-a Bobovac Vareš ZM Ponikve-Vareš, broj 06-689-6/93 od 21.10.1993.g. ERN broj 06078183 i 06078184, svi ovjereni od strane MICT-a od 06.09.2018.g., te akt Glavnog stožera OS HR H-B Rješenje problema u Varešu, broj 02-2/1-02-3147/93 od 23.10.1993.g. ERN broj 01535748, ovjeren od strane MICT-a od 06.09.2018.g. iz kojih je očigledno vidljivo postojanje oružanog sukoba između HVO-a i Armije BiH.

Odlukom PR. broj 1861/95 od 22. decembra 1995.g. ukinuto je ratno stanje na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine, a koja Odluka je objavljena u Službenom listu Republike Bosne i Hercegovine broj 50 od 28. decembra 1995.g.

Među strankama nije bila sporna činjenica da je optuženi Željko Marić u inkriminirano vrijeme bio pripadnik VII bojne vojne policije Vitez HVO-a, što je utvrđeno ocjenom izvedenih dokaza optužbe i odbrane i to iskaza optuženog Željka Marića, zatim svjedoka S. K., M. B., N. M. i K. M., te materijalnih dokaza: Ovjerena kopija personalnog kartona časnika Marić Željka, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Ovjerena kopija matičnog kartona Vob-2 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Ovjerena kopija jediničnog kartona Vob-3 na ime Marić Željko, datum ovjeravanja 10.09.2018.g., Izvješće Zapovjednika III satnije vojna policija Kiseljak, broj 02-4/3-15/3-327/93 od 19.10.1993.g.

Među strankama nije bila sporna niti činjenica da su oštećeni L. H., L. R., L. M., L. A., L. E. i L. J. u inkriminirano vrijeme imali svojstvo civila bošnjačke nacionalnosti, s obzirom da prema izvedenim dokazima L. u vrijeme predmetnog događaja nisu bili uniformirani niti naoružani. Tog dana nisu bili na izvršenju vojnog zadatka te kako ni na koji način nisu aktivno učestvovali u borbenim dejstvima to kao civilne osobe uživaju zaštitu prema odredbi člana 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica. Oštećeni S. V. i S. S. nisu inače ni bili pripadnici niti jedne od strana u sukobu, što ne spori ni odbrana optuženog, pa su prema tome, oštećeni uživali zaštitu prema odredbama Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949.g.

Odredbom člana 3.st.1. tačka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949.g., propisana je u slučaju oružanog sukoba zabrana nasilja protiv života i tijela, a posebno sve vrste ubistava, sakaćenja, okrutnog postupanja i mučenja, kao i povrede ličnog dostojanstva, i naročito uvredljivi i ponižavajući postupci.

Krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ-a, postoji ako neko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba, ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja, raseljavanje ili preseljavanje ili prisilno odnarnodnjavanje ili prevođenje na drugu vjeru, prisiljavanje na prostituciju ili silovanja, primjenjivanje mjera zastrašivanja i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protivzakonito obvođenje u koncentracione logore i druga protivzakonita zatvaranja, lišenje prava na pravilno i nepristrasno suđenje, prisiljavanje na službu u oružanim snagama neprijateljske sile ili njenoj obavještajnoj službi ili administraciji, prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjavanje stanovništva, konfiskovanje imovine, pljačkanje imovine i stanovništva, protivzakonito i samovoljno uništavanje ili prisvajanje u velikim razmjerama imovine koje nije opravdano vojnim potrebama, uzimanje nezakonite i ne srazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaćeg novca ili protivzakonito izdavanje novca ili ko izvrši neko od navedenih djela.

Kantonalno tužilaštvo tvrdi da je optuženi u cilju iznuđivanja iskaza od L. iste udarao prilikom ispitivanja i to prije svega nogom u predjelu glave i vrata a zatim i ostalih dijelova tijela dok je oštećenog S. S. i njegovog oca V. udarao prilikom njihovog zarobljavanja. Oštećeni su bili zarobljeni i u tom trenutku civilna lica te je optuženi prema njima postupao suprotno pravilima i običajima ratovanja.

Odbrana optuženog ne poriče da su oštećeni bili zarobljeni i da su bili premlaćeni prilikom ispitivanja od strane pripadnika HVO-a, ali poriče da je u tome učestvovao optuženi Željko Marić.

Odbrana ne osporava i da je Željko Marić bio u jednom periodu 1992.g. pa do 13.06.1993.g. odnosno dolaska Kakanjaca u Vareš zapovjednik vojne policije Kakanj.

Odbrana ne spori i da je Željko Marić kao zapovjednik postrojbe vojne policije boravio na području općine Vareš sve do 18.10.1993.g.

Odbrana tvrdi da je optuženi Željko Marić sa ostalim pripadnicima vojne policije Kakanj i vojno sposobnim osobama iz Kakanja došao iz Vareša u Kiseljak, te da je tu vojna policija kojom je zapovijedao pripojena vojnoj policiji Kiseljak a devet pripadnika je raspoređeno u Kreševo, te da se više nije vraćao u Vareš.

Tokom saslušanja na glavnom pretresu svjedoci B. M., D. L., I. M., Š. Dž. i S. K. su potvrdili da je optuženi Željko Marić bio zapovjednik vojne policije u Kakanju, da je bio instruktor borilačkih vještina i obučavao pripadnike vojne policije, da mu je nadimak bio Nindža, da je 13.06.1993.g. sa ostalim vojnicima i civilima hrvatske nacionalnosti izbjegao u Vareš, da je otišao za Kiseljak i nastavio biti pripadnik vojne policije.

Odbrana optuženog smatra da radnja prepoznavanja putem fotografija u istrazi nije izvršena u skladu sa zakonom jer se prema odbrani prepoznavanje isključivo trebalo vršiti na osnovu člana 99.st.3. ZKP-a FBiH. Pored toga, odbrana prigovara da zapisnici o prepoznavanju nisu sastavljeni u skladu sa zakonom. Odredbom člana 99.st.3. ZKP-a FBiH propisan je način prepoznavanja lica i predmeta. Ako je potrebno da se utvrdi da li svjedok poznaje određeno lice ili predmet tražit će se od njega prvo da ih opiše ili da navede znakove po kojima se razlikuju, pa će mu se tek poslije pokazati radi prepoznavanja i to zajedno sa drugim njemu nepoznatim licima, odnosno ako je to moguće - zajedno sa predmetima iste vrste.

Odredbom člana 99.st.4. ZKP-a FBiH propisano je prepoznavanje putem fotografija, kako osoba tako i predmeta. Ako prepoznavanje nije moguće u skladu sa naprijed navedenom odredbom, prepoznavanje će se vršiti na osnovu prepoznavanje fotografija osobe ili predmeta, postavljenih među fotografijama svjedoku nepoznatih osoba ili predmeta iste vrste.

Odbrana smatra da je prepoznavanje osoba izvršeno od strane svjedoka nezakonito, jer se prepoznavanje optuženog trebalo vršiti neposrednim putem, a ne na osnovu fotografija, obzirom da je optuženi tokom istrage bio dostupan jer živi u Čapljini, BiH.

Suprotno od prednjeg, ovaj sud smatra da se prepoznavanje optuženog putem fotografija ne može smatrati nezakonitim, jer je prepoznavanje putem fotografija u predmetu ratnog zločina jedino moguće prepoznavanje. Od izvršenja krivičnog djela pa do identifikacije počinitelja protekao je dugi vremenski period, gdje je došlo do biološke promjene kod optužene osobe, odnosno promjene u fizičkom izgledu,

zbog čega su te okolnosti dovele do toga da je prepoznavanje optuženog putem fotografija jedino moguće i cjelishodno, te je istražitelj pravilno primjenio odredbu člana 99.st.4. ZKP-a FBiH, te prepoznavanje vršio na osnovu fotografija, a ne neposrednim putem.

Dakle, ovaj sud smatra da se zbog proteka vremena, te zbog bioloških promjena kod optuženog moglo odstupiti od neposrednog prepoznavanja, zbog čega se prepoznavanje putem fotografije ne može smatrati nezakonitim dokazom.

Izjavljeni prigovori do strane odbrane zbog veličine fotografija koje su predočavane svjedocima kod prepoznavanja, zatim što su fotografije u crno-bijeloj tehnici, te što su pribavljene od MKSJ, su neosnovani i ovakav način prepoznavanje je jedino i moguće u istrazi.

To što se radi o manjim fotografijama i što su u crno-bijeloj tehnici ili skenirane pa isprintane, u konkretnom predmetu nije uticalo ni na zakonitost radnje, a niti na kvalitet, jer svjedoci nisu imali nikakve dileme da izvrše prepoznavanje optuženih među ostalim fotografijama. Uostalom, veći je broj lica vršio prepoznavanje te se niko nije izjasnio da ne može vršiti prepoznavanje obzirom na kvalitet snimka.

Ovaj sud smatra da se veličinom fotografija i njenom tehnikom ne umanjuje kvalitet prepoznavanja niti se time dovodi u pitanje zakonitost dokaza. Osim toga, u zakonu nigdje nije zabranjeno vršenje prepoznavanja putem fotografija sa osobnih karata, ili da je zabranjeno predočavanje crno-bijelih fotografija.

Odbrana optuženih smatra da se zapisnici o prepoznavanju ne mogu uzeti kao zakoniti dokazi i zbog toga što isti nisu sastavljeni na propisan način kada je u pitanju mjesto i vrijeme uzimanja izjave, te identifikacija prisutnih lica i uredno potpisivanje od strane zapisničara.

Ipak, prema nalaženju ovog suda tehničke greške u sastavljanju zapisnika koje je uočio i priznao istražitelj A. Š. u svom svjedočenju ne umanjuju njihovu vrijednost da se koriste u sudskom postupku i po pitanju zakonitosti i validnosti, jer su svi zapisnici potpisani od istražitelja A. Š. kao i svjedoka koji su vršili prepoznavanje.

Svjedoci oštećeni su vršili prepoznavanje optuženog tako što su prethodno opisali osobu koja se prepoznaje nakon čega su među šest drugih, svjedocima nepoznatih lica, izvršili prepoznavanje optuženog Željka Marića na fotografiji pod rednim brojem 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g.

Osnovano odbrana prigovara porijeklu fotografije broj 2. iz foto-albuma Tužilaštva BiH od 06.07.2018.g., koja je predočavana svjedocima u smislu pitanja da li postoji originalni primjerak te fotografije ili ovjerena kopija, ovjerena elektronska kopija, odnosno da li postoji dokaz da je na predmetnoj fotografiji optuženi.

Odredba člana 8.st.1. Zakon o ustupanju predmeta MKSJ Tužiteljstvu BiH i korištenju dokaza pribavljenih od MKSJ u postupcima pred sudovima u BiH³ propisuje da se originalna dokumentacija, ovjereni prepisi i forenzički dokazi pribavljeni od strane suda MKSJ koriste u postupku pred sudom i smatraju se kao da su pribavljeni od strane mjerodavnih domaćih tijela.

Stav 2. istog člana propisuje da potvrđivanje, odnosno ovjeravanje elektronskih kopija, u smislu stava 1. ovog člana, može biti obavljeno i zajednički za više dokumenata ili za više stranica jednog dokumenta i može biti obavljeno u elektronskoj formi.

Stav 3. istog člana propisuje da ovjeravanje i potvrđivanje u smislu stava 1. i 2. ovog člana vrši MKSJ.

U konkretnoj situaciji korištena je fotografija pod rednim brojem 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g. koja je skenirana crno bijela fotografija dostavljena Tužilaštvu BiH od strane Haškog tribunala.

I u ponovljenom postupku odbrana je ostala kod svog prigovora, a optužba nije dokazala da je ovjeravanje i potvrđivanje predmetne fotografije izvršio MKSJ kako je to predviđeno stavom 3. člana 8. navedenog Zakona. Dakle, nije bilo dokaza o tome gdje je originalni primjerak te fotografije ili ovjerena kopija, ovjerena elektronska kopija, odnosno, nema dokaza da je na predmetnoj fotografiji optuženi.

Zbog navedenog fotografija broj 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g., nije pribavljena na zakonit način, odnosno u skladu sa postupkom i pod uvjetima koje propisuje Zakon o ustupanju predmeta MKSJ

³ Zakon o ustupanju predmeta MKSJ Tužiteljstvu BiH i korištenju dokaza pribavljenih od MKSJ u postupcima pred sudovima u BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 61/04, 46/06, 53/06 i 76/06)

Tužiteljstvu BiH i korištenju dokaza pribavljenih od MKSJ u postupcima pred sudovima u BiH, te osnovano odbrana prigovara da je nepoznato porijeklo te fotografije, te da ne postoji original iste, te se kao takva u skladu sa odredbom člana 8. navedenog Zakona predmetna fotografija ne može koristiti kao dokaz. Zbog navedenog i prepoznavanje optuženog od strane oštećenih na fotografiji broj 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g. nije od značaja i na takvom prepoznavanju se ne može zasnivati zaključak o identitetu optuženog, odnosno da su oštećeni na toj fotografiji prepoznali optuženog.

Svjedoci S. K. i M. B. vršili su prepoznavanje optuženog Željka Marića nakon što su prethodno opisali osobu koja se prepoznaje te su u dva kruga prepoznali optuženog na fotografiji pod rednim brojem 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g. i fotografiji pod rednim brojem 5. iz foto-albuma od 03.07.2018.g., a o čemu je sačinjen zapisnik o prepoznavanju.

Kada je u pitanju fotografija pod rednim brojem 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g. za ove svjedoke primjenjivo je neprihvatanje fotografije iz razloga kao i kada su u pitanju oštećeni.

Svjedocima je prezentirana fotografija optuženog sa osobne iskaznice izdate u PU Kakanj 1995.g., a koja fotografija je nesporna za odbranu, i to je fotografija pod rednim brojem 5. iz foto-albuma od 03.07.2018.g. te su svjedoci na toj fotografiji prepoznali optuženog.

Radi se o fotografiji koja je nastala nakon inkriminisanog događaja i prepoznavanje potvrđuju svjedoci, a fotografija pod rednim brojem 5. iz foto-albuma od 03.07.2018.g. nije ni predočavana oštećenim.

Svjedoci oštećeni su prilikom davanja svojih iskaza svaki put navodili da je kritične prilike u toj prostoriji bilo više lica i uvijek su izjavljivali da je bio prisutan L. D. i S. M. jer su njih poznavali od ranije, a za ostala lica koja su ih ispitivala i tukla su čuli kako se oni međusobno zovu i nazivaju.

Oštećeni L. su u svojim iskazima više puta potvrdili da je njih u noći 22.10.1993.g. nogama u glavu udarao pripadnik HVO-a koji je imao dužu kovrdžavu kosu koji je bio u crnoj jakni i crnim hlačama sa rukavicama sa prorezima za prste, i kada se uzmu u obzir zapisnici sa iskazima oštećenih koje su davali prilikom svakog ispitivanja od završetka rata do sada, a koje zapisnike je predlagala odbrana kao svoje dokaze, ne vidi se preciznost i određenost u označavanju i opisivanju lica koje ih je tuklo i udaralo i uvijek se sve svodi na osobu za kojeg su čuli da ga drugi pripadnici zovu Nindža, da je imao dužu kovrdžavu kosu, da je bio sportski građen, da je zbog spretnosti i sposobnosti udaranja nogom bio sportski tip.

Tako oštećeni L. H. na glavnom pretresu pred ovim sudom opisuje optuženog kao osobu crne i kovrdžave kose, sportskog izgleda i sposobnosti, dok je 2000.g. pred istražnim sudijom Kantonalnog suda u Zenici izjavio da se radi o crnom momku koji je na sebi imao kompletnu crnu uniformu sa crnom dužom kosom, dok je 2016.g. izjavio da se radilo o vojniku HVO-a u crnoj uniformi koji se zove P. Z. zv. C. N.

Oštećeni R. L. je na glavnom pretresu pred ovim sudom opisao Željka Marića da je imao crnu kosu, malo frčkavu, bujnu, dužine do ramena, crne oči i okruglo lice, a ovaj svjedok je prilikom saslušanja u Tužilaštvu BiH opisao vojnika koji ga je tukao da je imao dužu kovrdžavu kosu, prilikom saslušanja od strane istražnog sudije Kantonalnog suda u Zenici 2000.g. opisao je vojnika koji ga je udarao da je imao dugu crnu čičkavu kosu. To je ponovio i 2016.g., a 2017.g. je prilikom saslušanja u Tužilaštvu BiH izjavio da ga je udarao vojnik zvani Nindža.

Oštećeni A. L. pred ovim sudom je izjavio da je vojnik koji ga je udarao imao crni kombinezon, rukavice bez prstiju, kosa je bila kovrdžava i malo duža, dok je ovaj svjedok u postupku protiv optuženog D. I. C. na glavnom pretresu od 10.01.2003.g. opisao da ga je udario vojnik u crnoj uniformi i duge crne kose.

Oštećeni L. E. je na glavnom pretresu pred ovim sudom opisao Nindžu da je imao crni kombinezon, rukavice bez prstiju i malo dužu kovrdžavu kosu, a 2000.g. prilikom saslušanja od strane istražnog sudije Kantonalnog suda u Zenici opisao je Nindžu kao vojnika crnog, nabijenog, niskog, sa dugom crnom kosom puštenom do ispod plečke, u postupku protiv D. I.C. na glavnom pretresu je Nindžu opisao da je srednjeg rasta, duže kose.

Oštećeni J. L. je na glavnom pretresu pred ovim sudom opisao Nindžu da je imao crnu čičkavu kosu do kragne, dok je ovaj svjedok 2000.g. prilikom ispitivanja od strane istražnog sudije Kantonalnog suda u Zenici opisao tri vojnika i naveo da ga je C. udarao nogom, te da je bio još crni niski momak i još jedan

više žut, nizak, štrkljav, taj treći je bio izrazito nizak i imao je izrazito dugu crnu kosu koja je padala do ramena, na glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Zenici pod brojem K-26/01 opisao je vojnika da je mali, nizak, crn.

Oštećeni M. L. je lice kojeg su zvali Nindža opisao da je nižeg rasta, crnog tena, crne duže kose, u to vrijeme 20/25 godina starosti, ovaj svjedok je 2000.g. istražnom sudiji Kantonalnog suda u Zenici izjavio da ga je tukao vojnik izrazito malen i da je svjedoku bio do pasa, i da je bio crn sa crnom jakom kosom, oslovljavali su ga sa Nindža.

Oštećeni S. S. je na glavnom pretresu pred ovim sudom opisao lice koje je maltretiralo njega i njegovog oca da je imao kosu malo prirodno valovitu otprilike do kragne, više smeđa nego crna, visine oko 175, bio je mršaviji, ovaj svjedok je 2018.g. u Tužilaštvu BiH opisao vojnika koji je udarao njega i njegovog oca da je visok oko 175 cm, mršav, tamnije duže kose, čičkave naprijed. Nije mogao sa sigurnošću reći da je optuženi to lice, liči.

Dakle, kada se porede opisi vojnika koji je udarao i tukao oštećene, ne može se izvući pouzdan zaključak da svi oštećeni na isti način prilikom davanja svih svojih izjava opisuju tog vojnika.

Naime, kod svakog oštećenog prilikom njihovih svjedočenja nema preciznog i jasnog opisa vojnika koji ih je tukao, tako svi svjedoci vojnika opisuju kao crnog, međutim, kada je u pitanju dužina njegove kose postoje različita odstupanja u opisu kose i neki oštećeni izjavljaju da je vojnik imao kovrdžavu kosu, a neki samo da je imao dugu kosu, dok neki oštećeni kao npr. E. L. opisuje Nindžu da je imao crnu kosu puštenu do ispod plečke, a neki da je imao kosu do kragne (J.), dok dalje S. S. na glavnom pretresu izjavljuje da je kosa bila više smeđa nego crna.

Kada je u pitanju tjelesna konstitucija vojnika koji ih je udarao i tu postoje različiti opisi od toga da je nizak, izrazito nizak, pa do toga da je bio visine do 180 cm, kao i to da je bio nizak i nabijen, do toga da je bio mršav.

Svjedoci oštećeni nisu na glavnom pretresu pred sudom mogli obrazložiti i objasniti sudu na osnovu čega oni prepoznaju vojnika koji ih je tukao baš u optuženom, nego izjavljaju jednostavno "po nosu", "po faci", tako npr. oštećeni S. S. kaže da nije 100% siguran, da mu liči i kad bi promijenili frizuru to bi bilo to.

Dakle, ali nema preciznog i jasnog pojašnjenja tog opisa koji bi onda za sud bio uvjerljiv jer odbrana tvrdi da su oštećeni u zabludi u pogledu optuženog Željka Marića da je to vojnik koji ih je tukao.

Izjava F. u TV emisiji je sa aspekta dokazivanja odlučnih činjenica u ovom krivičnom predmetu posve irelevantna, zato se posebno i ne cijeni.

Kada je o fotografiji riječ vidljiva je osoba sa izrazito dugom crnom kosom. Oštećeni su u svim izjavama naglašavali da je bilo više pripadnika HVO-a koji su ih ispitivali i tukli. Nesporno je za stranke i branitelje da je F. kritične noći bio u prostoriji kada su L. pretučeni.

Svjedok odbrane S. K. koji poznaje optuženog Željka Marića još od prije rata kada mu je bio šef na rudniku u Kaknju, a u ratu je optuženi bio svjedoku zapovjednik u vojnoj policiji Kakanj. Ovaj svjedok je optuženog prepoznao na fotografijama iz Tužilaštva BiH pa tako i na fotografiji broj 2. iz foto-albuma od 06.07.2018.g. na kojem su optuženog prepoznali i oštećeni i na fotografiji pod rednim brojem 5. iz foto-albuma od 03.07.2018.g. Ovaj svjedok je izjavio pred sudom da je optuženog vidio i na postrojanju u Kiseljaku. Svjedočenje ovog svjedoka sud cijeni kao objektivno. Iskaz ovog svjedoka se poklapa sa iskazima oštećenih kada je u pitanju fotografija broj 2, međutim sud tu fotografiju ne može prihvatiti kao dokaz, a fotografija broj 5. iz foto-albuma od 03.07.2018.g. je nastala poslije kritičnog događaja.

Nasuprot tome, iskaz svjedoka L. D. za sud je neprihvatljiv i sud ga prije svega vidi da je usmjeren na otklanjanje bilo kakve odgovornosti sa sebe. Najprije je neuvjerljiv iskaz u pogledu zadataka koje je obavljao kao savjetnik načelnika za sigurnost brigade Bobovac u Varešu, zatim, konkretno, oštećeni tvrde da je L. D. bio u prostoriji u noći 22.10.1993.g. a svjedok tvrdi da je došao pred vrata, zadržao se 20 minuta i da nije ulazio unutra, što je nelogično i neuvjerljivo.

Stoga kad se iskaz cijeni u cjelini i u vezi sa iskazima oštećenih sud ne može prihvatiti dio iz izjave istrage da mu je neko rekao da su „unutra C., F. i Nindža“ kada oštećeni tvrde da je svjedok L. D. bio u prostoriji.

Kada je u pitanju alibi, optuženi tvrdi da je u kritičnom period izbjegao iz Vareša u Kiseljak. gdje su ga vidjeli svjedoci D. L., I. M., M. D., Z. J. i S. K.

Iz Izvješća HVO Zapovjedništvo III satnije Vojna policija Kiseljak broj 02-4/3-15/3-331/93 od 22.10.1993.g. se vidi da je dana 22.10.1993.g. u 03³⁰ sati 15 vojnih policajaca iz djelatnog i brigadnog voda otišlo na izvršenje borbenog zadatka u Vareš. U ovom izvješću nisu poimenično navedeni pripadnici vojne policije koji su otišli u Vareš, tako da se iz ovog dokaza ne vidi da li je među njima i optuženi Željko Marić. Zapovjednik tih vojnih policajaca K. M. je izjavio da među njima nije bio optuženi Željko Marić. Ne postoji niti jedan pouzdan dokaz iz kojeg bi se vidjelo da se optuženi Željko Marić vratio iz Kiseljaka u Vareš.

Cijeneći iskaze svjedoka oštećenih kako same za sebe, tako i u vezi sa drugim dokazima, ovaj sud je našao da takvi iskazi ne pružaju dovoljan osnov da bi se optuženi Željko Marić oglasio krivim za krivičnopravne radnje za koje ga tereti optužnica, jer iskazi oštećenih u dijelu opisa optuženog, a kada se dovedu u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, nisu uvjerljivi iz razloga jer nisu jasni, precizni i dosljedni što je neophodno za utvrđivanje bitnih činjenica i okolnosti sa apsolutnom sigurnošću.

Dakle, kako se svjedoci oštećeni nisu precizno, određeno, dosljedno i uvjerljivo izjasnili o identitetu optuženog, to ovaj sud na osnovu takvih iskaza, nije ni mogao sa sigurnošću utvrditi da je optuženi lice koje je učinilo krivičnopravne radnje za koje ga tereti optužnica.

S tim u vezi, ovaj sud podsjeća da prema odredbi člana 3.st.2. ZKP-a FBiH, sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela, ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Iz toga slijedi da se činjenice koje su *in peius* optuženog, moraju biti utvrđene sa sigurnošću, tj. sud ne može sumnjati u njihovo postojanje, dok činjenice koje su *in favorem* optuženog uzimaju se kao utvrđene čak i onda kada su samo vjerovatne.

Slijedom toga, kako u konkretnom slučaju postoji sumnja u pogledu odlučnih činjenica koje su *in peius* optuženog Željka Marića, a iz prethodno navedenih razloga, to je ovaj sud primijenio princip *in dubio pro reo*, i optuženog Željka Marića, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH, oslobodio od optužbe za krivičnopravne radnje opisane optužnicom.

Na osnovu člana 203.st.1. ZKP-a FBiH sud je optuženog oslobodio od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka te odlučio da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Sud je primjenom člana 212.st.3. ZKP-a FBiH oštećene L. H., L. R., L. M., L. A., L. E., L. J. i S. S. sa imovinsko pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak, obzirom da podaci krivičnog postupka nisu pružili pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelomično presuđenje.

Zapisničar

Jasna Pranjić

Predsjednik vijeća

s.r. Ismar Jukić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba

Vrhovnom sudu Federacije BiH u roku od 15 dana od prijema prijepisa presude.

Žalba se podnosi putem ovog suda.

Oštećeni mogu izjaviti žalbu samo zbog:
odluke o troškovima krivičnog postupka i
odluke o imovinskopravnom zahtjevu.